

31972L0462

L 302/28

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

31.12.1972.

PADOMES DIREKTĪVA**(1972. gada 12. decembris)****par veselības un veterinārās pārbaudes problēmām, ievdot liellopus, cūkas un svaigu gaļu no trešām valstīm**

(72/462/EEK)

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 43. un 100. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu,

tā kā Kopiena ir izdevusi regulas par veselības prasībām attiecībā uz Kopienas iekšējo tirdzniecību ar liellopiem, cūkām un svaigu gaļu;

tā kā saskaņā ar minētajām regulām jādefinē Kopienas noteikumi, kas būtu piemērojami šādu dzīvnieku un gaļas importam no trešām valstīm;

tā kā saistībā ar šādiem noteikumiem jāizveido saraksts, kas būtu spēkā visā Kopienā un ietvertu trešās valstis vai trešo valstu daļas, no kurām drīkst ievest dzīvniekus un svaigu gaļu, kā arī uzņēmumus, no kuriem drīkst ievest svaigu gaļu;

tā kā šo valstu un uzņēmumu izvēlei jābalstās uz vispārējiem kritērijiem, tādiem kā dzīvnieku veselība, veterināro dienestu organizācija un pilnvaras, kā arī spēkā esošās veselības regulas; tā kā turklāt būtu jānosaka, ka uzņēmumiem jāatbilst zināmiem standartiem, kas ir izstrādāti, lai garantētu no attiecīgā uzņēmuma saņemtās gaļas atbilstību Kopienā izvirzītajām veselības prasībām;

tā kā turklāt dzīvnieku vai svaigas gaļas imports nebūtu jāatļauj no valstīm, kas ir inficētas ar tādām lipīgām dzīvnieku slimībām, kādas nav sastopamas Kopienā, vai no valstīm, kas ir brīvas no šīs infekcijas pirms pārlietu neilga laika un kas tāpēc ir nopietns riska faktors Kopienas ganāmpulkiem; tā kā šie apsvērumi ir spēkā arī attiecībā uz importu no trešām valstīm, kur veic vakcināciju pret šādām slimībām;

tā kā vispārīgi nosacījumi, kas attiecināmi uz importu no visām trešām valstīm, jāpapildina ar īpašiem nosacījumiem, kuru pamatā ir veselības stāvoklis katrā no šīm valstīm; tā kā šo kritēriju tehniskā rakstura un daudzveidības dēļ, tos definējot, jāatsaucas uz elastīgu un operatīvu Kopienas procedūru Komisijas un dalībvalstu ciešai sadarbībai;

tā kā sertifikāta uzrādīšana uz standarta veidlapas, importējot dzīvniekus, ir efektīvs līdzeklis, lai pārbaudītu, vai Kopienas regulas tiek piemērotas; tā kā šajās regulās drīkst iekļaut īpašus noteikumus, kas varētu mainīties atkarībā no tā, uz kādu trešo valsti tie attiecas, un tā kā tas jāņem vērā, gatavojot sertifikāta standarta veidlapu;

tā kā pārbaudē, ko veic, importējot dzīvniekus, jāiekļauj arī dzīvnieku izcelsme un veselības stāvoklis;

tā kā ievdot dzīvniekus Kopienas teritorijā un tos pārvietojot tranzītā uz galamērķi, dalībvalstīm jāļauj veikt visus pasākumus, ieskaitot dzīvnieku kaušanu un iznīcināšanu, kas ir vajadzīgi, lai aizsargātu sabiedrības un dzīvnieku veselību;

tā kā jāizvirza prasība, lai svaigu gaļu ievestu no apstiprinātiem uzņēmumiem, un jānosaka veselības un pārbaudes prasības, kurām gaļai jāatbilst, jo īpaši ražošanas, glabāšanas un transportēšanas laikā;

tā kā dalībvalstīm jāizveido kopēja nostāja attiecībā uz svaigu gaļu, ko veselības apsvērumu dēļ aizliegts ievest Kopienā, un jo īpaši būtu jāaizliedz importēt gaļu ar tādu vielu piemaisījumiem, kuri ir kaitīgi vai kuru dēļ gaļas lietošana uzturā varētu kļūt bīstama vai kaitīga cilvēka veselībai;

tā kā veselības sertifikātu un veterināro sertifikātu uzrādīšana, kurus sagatavojis eksportētājas trešās valsts pilnvarotais veterinārārsts, vislabāk var nodrošināt to, lai svaigas gaļas sūtījums būtu derīgs importam;

tā kā svaigai gaļai, neatkarīgi no tā, ar kādu muitas procedūru tā tiek deklarēta, sasniedzot Kopienas teritoriju, jāiziet veselības pārbaude, lai novērstu gaļas maršruta maiņu bez vajadzīgiem sertifikātiem gadījumā, ja tā ir ievesta no trešām valstīm, no kurām to importēt nav atļauts, vai tai nav atbilstīgi aizpildīts veselības sertifikāts;

tā kā, lai pārbaudītu, vai eksportētāja trešā valsts izpilda šīs direktīvas noteikumus, un lai novērstu cilvēka veselībai bīstamas gaļas ieviešanu, dalībvalstīm katrs svaigas gaļas sūtījums jāiesniedz veselības un veterinārajai pārbaudei, kura jāveic valsts pilnvarotam veterinārārstam; tā kā ir jānosaka šādas importa pārbaudes standartizācija, tās piemērošanas noteikumi jāpieņem saskaņā ar procedūru, kas nodrošina ciešu Komisijas un dalībvalstu sadarbību;

tā kā katram svaigas gaļas sūtījumam, kas ir pieņemts ieviešanai dalībvalstī, pēc importa pārbaudes, ja svaiga gaļa tiek pārsūtīta uz citu dalībvalsti, jābūt klāt sertifikātam, kas oficiāli apstiprina paredzēto importa prasību izpildi, izņemot gaļu, ko pēc ieviešanas izcērt apstiprinātā gaļas sadalīšanas uzņēmumā;

tā kā gan dzīvnieku, gan gaļas pārbaudi veic Kopienas vispārējās interesēs; tā kā tālab būtu jānosaka, ka pārbaude jāveic atbilstīgi Kopienas kritērijiem un Kopienas procedūrai apstiprinātās telpās;

tā kā katrai dalībvalstij jābūt tiesībām noteikt tūlītēju aizliegumu importam no trešās valsts, ja šāds imports varētu izrādīties bīstams sabiedrības vai dzīvnieku veselībai; tā kā tādā gadījumā tūlīt jānodrošina dalībvalstu nostāju saskaņošana attiecībā uz šo trešo valsti, neierobežojot iespējamus grozījumus to valstu un uzņēmumu sarakstā, kam ir atļauts eksports uz Kopienu;

tā kā būtu jānosaka Kopienas veterinārie eksperti, lai pārbaudītu, vai direktīva tiek stingri ievērota, jo īpaši trešās valstīs;

tā kā pirms tādējādi sagatavoti Kopienas noteikumi stājas spēkā, Kopienai jānosaka daži šo noteikumu darbībai vajadzīgie normatīvie akti, un dalībvalstīm jāizdara būtiski grozījumi to likumos; tā kā šo noteikumu ieviešana tālab būtu jāveic vairākās fāzēs,

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

PIRMĀ NODAĻA

VISPĀRĪGIE NOTEIKUMI

1. pants

1. Šī direktīva attiecas uz:

- audzēšanai, ražošanai un kaušanai paredzēto liellopu un cūku importu no trešām valstīm,
- mājdzīvnieku sugu – liellopu, cūku, aitu, kazu un nepārnadžu – svaigas gaļas importu no trešām valstīm.

2. Šī direktīva neattiecas uz:

- a) dzīvniekiem, kas ierobežotā laikposmā ir paredzēti tikai vienīgi pārvietošanai uz ganībām vai darbam Kopienas robežu tuvumā;
- b) gaļu, kas ir ceļotāju personīgajā bagāžā un paredzēta viņu personīgajam patēriņam tiktāl, cik pārvadājamais daudzums nepārsniedz 1 kg uz personu, ja gaļa ievesta no tādas trešās valsts vai trešās valsts daļas, kuras ir iekļautas atbilstīgi 3. pantam izveidotajā sarakstā, un no kurām imports nav aizliegts saskaņā ar 28. pantu;
- c) gaļu, kas nosūtīta privātpersonām mazos iepakojumos, ja šāda gaļa nav komerciāli ievesta, ciktāl tās daudzums nepārsniedz 1 kg, un ja gaļa ir ievesta no tādas trešās valsts vai trešās valsts daļas, kuras ir iekļautas atbilstīgi 3. pantam izveidotajā sarakstā un no kurām imports nav aizliegts saskaņā ar 28. pantu;
- d) gaļu apkalpes un pasažieru patēriņam transporta līdzekļos, kas izmanto starptautiskus maršrūtus.

Ja ir izkrauta šāda gaļa vai virtuves atkritumi, tie ir jāiznīcina. Tomēr nav jāiznīcina gaļa, ja to pārvieto, tieši vai pēc pagaidu atrašanās muitas pārraudzībā, no viena transporta līdzekļa citā.

2. pants

Šajā direktīvā:

- a) "valsts pilnvarots veterinārārsts" – veterinārārsts, ko norīko dalībvalsts vai trešās valsts kompetentās centrālās iestādes;
- b) "galamērķa valsts" – dalībvalsts, uz kuriem trešā valsts sūta dzīvniekus vai svaigu gaļu;
- c) "trešā valsts" – valsts, uz ko neattiecas Padomes 1964. gada 26. jūnija direktīva par dzīvnieku veselības problēmām, kas ietekmē liellopu un cūku tirdzniecību Kopienā⁽¹⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar 1972. gada 7. februāra direktīvu⁽²⁾, kā arī Padomes 1964. gada 26. jūnija direktīva par veselības problēmām, kas ietekmē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar svaigu gaļu⁽³⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar 1970. gada 27. oktobra direktīvu⁽⁴⁾;
- d) "imports" – dzīvnieku vai svaigas gaļas ieviešana Kopienas teritorijā no trešām valstīm;
- e) "saimniecība" – oficiāli pārraudzīts lauksaimniecības, rūpniecības vai komerciāls uzņēmums, kas atrodas trešās valsts teritorijā un kur regulāri dzīvniekus tur vai audzē šķirnes audzēšanai, ražošanai vai kaušanai;
- f) "kaujamie dzīvnieki" – II nodaļā ir liellopi vai cūkas, ko, ievēdot mērķa valstī, paredzēts nogādāt tieši uz kautuvi;
- g) "šķirnes audzēšanai vai ražošanai paredzētie dzīvnieki" – liellopi vai cūkas, uz ko neattiecas f) punkts, ieskaitot šķirnes audzēšanai, piena vai gaļas ražošanai vai darbam paredzētos dzīvniekus;
- h) "oficiāli apstiprināts ar tuberkulozi neinficēts ganāmpulks" – liellopu ganāmpulks, kas atbilst A pielikuma pirmajā nodaļā noteiktajiem nosacījumiem;
- i) "ar brucelozi neinficēts ganāmpulks" – liellopu ganāmpulks, kas atbilst A pielikuma II nodaļas a) punkta 1. apakšpunktā noteiktajiem nosacījumiem;
- j) "oficiāli apstiprināts ar brucelozi neinficēts liellopu ganāmpulks" – liellopu ganāmpulks, kas atbilst A pielikuma II nodaļas a) punkta 1. apakšpunktā izklāstītajiem nosacījumiem;
- k) "ar brucelozi neinficēta cūka" – cūka, kas atbilst A pielikuma II nodaļas b) punkta 1. apakšpunktā noteiktajiem nosacījumiem;

- l) "oficiāli apstiprināts ar brucelozi neinficēts cūku ganāmpulks" – cūku ganāmpulks, kas atbilst A pielikuma II nodaļas b) punkta 2. apakšpunkta nosacījumiem;
- m) "epizootiju neskarta zona" – zona, kur saskaņā ar oficiālām ziņām dzīvnieki nav slimojuši ne ar vienu no lipīgām slimībām, kas ietilpst saskaņā ar 29. panta izklāstīto procedūru sagatavotajā sarakstā, tādā laikposmā un rādījumā, kas jānosaka atbilstīgi minētajai procedūrai;
- n) "gaļa" – visas liellopu, cūku, aitu, kazu un nepārnadžu daļas, kas ir derīgas lietošanai cilvēku uzturā;
- o) "svaiga gaļa" – gaļa, kas nav pakļauta nekādam konservācijas procesam; tomēr atdzēsēta un saldēta gaļa uzskatāma par svaigu;
- p) "liemenis" – viss nokautā dzīvnieka ķermenis, pēc atasiņošanas, iekšējo orgānu izņemšanas un locekļu galu atdalīšanas pie karpālās un tarsālās locītavas;
- q) "blakusprodukti" – svaiga gaļa, kas neietilpst atbilstīgi punktam p) definētajā liemenī, arī tad, ja tā ir dabiskā veidā saistīta ar liemeni;
- r) "iekšējie subprodukti" – subprodukti no krūšu, vēdera un iegurņa dobumiem, ieskaitot trahejas un barības vadu;
- s) "transporta līdzeklis" – tās mehānisko transporta līdzekļu, sliežu transporta līdzekļu un lidaparātu daļas, kas ir paredzētas kravas pārvadāšanai, un kuģu tilpnes vai sauszemes, jūras vai gaisa transportā lietojamās tvertnes;
- t) "sūtījums" – gaļas daudzums vai dzīvnieku skaits, uz ko attiecas viens sertifikāts;
- u) "uzņēmums" – apstiprināta kautuve, apstiprināts gaļas sadalīšanas uzņēmums vai apstiprināta saldētava, kas atrodas ārpus tādām apstiprinātām kautuvēm un uzņēmumiem, ko ir apstiprinājusi trešā valsts un kas iekļauti atbilstīgi 4. pantam sagatavotajā sarakstā vai sarakstos.

3. pants

1. Padome saskaņā ar Komisijas priekšlikumu sagatavo to valstu vai valstu daļu sarakstu, no kurām dalībvalstīm ir atļauts liellopu, cūku un svaigas gaļas vai vienas, vai vairāku šo kategoriju dzīvnieku un preču imports, ņemot vērā veselības stāvokli šajās valstīs vai valstu daļās. Šo sarakstu var papildināt vai grozīt atbilstīgi 30. pantā noteiktajai procedūrai.

⁽¹⁾ OV L 121, 29.7.1964., 1977./64. lpp.

⁽²⁾ OV L 38, 12.2.1972., 95. lpp.

⁽³⁾ OV L 121, 29.7.1964., 2012./64. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 239, 30.10.1970., 42. lpp.

2. Lemjot gan attiecībā uz liellopiem un cūkām, gan uz svaigu gaļu par to, vai kādu valsti vai valsts daļu drīkst iekļaut 1. punktā minētajā sarakstā, būtu jo īpaši jāņem vērā:

- a) mājlopu, citu mājdzīvnieku un savvaļas dzīvnieku veselības stāvoklis trešā valstī, īpašu uzmanību pievēršot eksotiskām dzīvnieku slimībām un vides veselības situācijai valstī, kas varētu apdraudēt cilvēku un dzīvnieku veselību dalībvalstīs;
- b) vai trešā valsts regulāri un operatīvi sniedz ziņas par lipīgu dzīvnieku slimību parādīšanos tās teritorijā, jo īpaši to slimību parādīšanos, kas minētas Starptautiskā epizootisku slimību biroja A un B sarakstā;
- c) šo valstu noteikumi par dzīvnieku slimību novēršanu un kontroli;
- d) veterināro dienestu struktūra šajās valstīs un to pilnvaras;
- e) kā sagatavo un īsteno pasākumus ar mērķi novērst vai kontrolēt lipīgas dzīvnieku slimības;

3. Sarakstu, kas minēts 1. punktā, kā arī visus tā grozījumus publicē *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

4. pants

1. Saskaņā ar 29. pantā izklāstīto procedūru izveido vienu vai vairākus to uzņēmumu sarakstus, no kuriem dalībvalstis drīkst atļaut ievest svaigu gaļu. Sarakstu vai sarakstus var grozīt vai papildināt saskaņā ar 30. pantā izklāstīto procedūru.

2. Lemjot par to, vai kautuvi, gaļas sadalīšanas uzņēmumu vai saldētavu, kas atrodas ārpus kautuves vai gaļas sadalīšanas uzņēmuma, drīkst iekļaut vienā no 1. punktā minētiem sarakstiem, īpaša uzmanība jāpievērš:

- a) garantijām, ko trešā valsts var piedāvāt attiecībā uz šīs direktīvas noteikumu izpildi;
- b) trešās valsts noteikumiem par to, vai kaujamiem dzīvniekiem dod vielas, kas varētu ietekmēt gaļas kvalitāti;
- c) direktīvas noteikumu izpildei katrā atsevišķā gadījumā;
- d) gaļas pārbaudes dienesta organizācijai trešā valstī vai šīs valsts daļā, šo dienestu pilnvarām un pārraudzībai, kurai tie ir pakļauti.

3. Kautuvi, gaļas sadalīšanas uzņēmumu vai saldētavu var iekļaut 1. punktā noteiktajā sarakstā vai sarakstos tikai tad, ja tie atrodas vienā no 3. panta 1. punktā minētajām valstīm un ja trešās valsts iestādes turklāt tos ir oficiāli apstiprinājušas izveidumiem uz Kopienu. Šādam apstiprinājumam būtu jāatbilst šādām prasībām:

- a) atbilstība B pielikuma noteikumiem;
- b) pastāvīga pārraudzība, ko veic trešās valsts pilnvarots veterinārārsts.

4. Sarakstu, kas minēts 1. punktā, kā arī visus tā grozījumus publicē *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

5. pants

1. Dalībvalstu un Komisijas veterinārie eksperti veic pārbaudi uz vietas, lai pārliecinātos, vai reāli tiek ievēroti šīs direktīvas noteikumi, jo īpaši 3. panta 2. punkts un 4. panta 2. un 3. punkts.

Komisija saskaņā ar dalībvalstu priekšlikumiem izraugās ekspertus no dalībvalstīm.

Šīs pārbaudes veic Kopienas vārdā, kura sedz jebkādu ar tām saistītu izdevumu izmaksas.

Šo pārbaudzi biežumu un procedūru nosaka saskaņā ar 29. pantā paredzēto procedūru.

II NODAĻA

LIELLOPU UN CŪKU IMPORTS

6. pants

Neatkarīgi no 3. panta 1. punkta noteikumiem, dalībvalstis atļauj no trešām valstīm ievest tikai šajā direktīvā minētos dzīvniekus:

- a) kas neslimo ar dzīvniekiem bīstamām slimībām:
  - kopš 12 mēnešiem, ja šīs slimības ir govju mēris, mutes un nagu sērga (eksotiskie vīrusi), kontagiozā pleiopneumonija, Āfrikas cūku mēris, un enzootiskais encefalomyelīts (Tešenas slimība);

- kopš 6 mēnešiem ar katarālo aitu drudzi un vezikulāro stomatītu (*Stomatitis vesicularis specifica*);
- b) kas nav vakcinēti pēdējo 12 mēnešu laikā pret tām
  - a) punkta pirmajā ievilkumā minētajām slimībām, pret kādām šie dzīvnieki ir uzņēmīgi.

7. pants

Saskaņā ar 29. pantā noteikto procedūru drīkst pieņemt lēmumu par to, ka 6. panta a) punkts attiecas tikai uz trešās valsts daļu.

Saskaņā ar šo procedūru, atkāpjoties no 6. panta b) punkta noteikumiem, šajā direktīvā minēto dzīvnieku importu var ar zināmiem nosacījumiem atļaut no trešām valstīm vai no šo valstu daļām, kur vakcinē pret vienu vai vairākām 6. panta a) punkta 1. ievilkumā minētajām slimībām.

8. pants

1. Neierobežojot 6. un 7. panta noteikumus, dalībvalstis atļauj šajā direktīvā minēto dzīvnieku importu no trešām valstīm tikai tad, ja tie atbilst veselības nosacījumiem, kas saskaņā ar 29. pantā noteikto procedūru ir pieņemti importam no trešām valstīm atbilstīgi dzīvnieku sugām un pārvietošanas galamērķim.

2. Saskaņā ar 29. pantā noteikto procedūru drīkst pieņemt lēmumu ierobežot atļaujas attiecībā uz atsevišķām sugām, kaujamiem lopiem, šķirnes audzēšanai un ražošanai paredzētiem lopiem vai dzīvniekiem, kas ir paredzēti konkrētiem mērķiem, un veikt vajadzīgos sanitāros pasākumus, kad tie ir ievesti.

3. Saskaņā ar 29. pantā noteikto procedūru drīkst pieņemt lēmumu par atteikšanos no A pielikuma II nodaļas A sadaļas noteikumiem:

- par kārtību, kādā ar brucelozi neinficēts liellopu vai sīklopu ganāmpulks iegūst oficiāli apstiprināta ar brucelozi neinficēta ganāmpulka statusu;
- par kārtību, kādā liellopus no ganāmpulkiem, kas nav inficēti ar brucelozi, iekļauj oficiāli apstiprinātos ar brucelozi neinficētos ganāmpulkos;
- par kārtību, kādā atsauc "oficiāli apstiprināta ar brucelozi neinficēta liellopu vai sīklopu ganāmpulka" statusu.

9. pants

Ja dalībvalsts uzskata, ka mutes un nagu sērgu vakcīnām, ko trešā valstī lieto pret A, O un C vīrusiem, piemīt zināmi trūkumi, tā aizliedz ievest savā teritorijā liellopus un cūkas no

attiecīgās trešās valsts. Tā pēc iespējas drīz informē citas dalībvalstis un Komisiju, un sniedz šā lēmuma pamatojumu. Pēc šāda paziņojuma Pastāvīgā veterinārijas komiteja sanāk pēc iespējas drīz. Lēmumu pieņem saskaņā ar 30. pantā noteikto procedūru.

10. pants

Dalībvalstis atļauj liellopu un cūku importu, ja, pirms tos iekraut transportēšanai uz mērķa valsti, šie dzīvnieki atradās trešās valsts teritorijā vai teritorijas daļā, kas iekļauta atbilstīgi 3. panta 1. punktam sagatavotajā sarakstā:

- a) ne mazāk par 6 mēnešiem, ja dzīvnieki paredzēti šķirnes audzēšanai vai ražošanai;
- b) ne mazāk par 3 mēnešiem, ja dzīvnieki paredzēti kaušanai;

Šo laikposmu skaita kopš dzimšanas, ja dzīvnieku vecums ir attiecīgi mazāks par sešiem un trim mēnešiem.

11. pants

1. Dalībvalstis atļauj liellopu un cūku importu tikai tad, ja tiek uzrādīts sertifikāts, ko izsniedzis eksportētājas trešās valsts pilnvarots veterinārārsts.

Šim sertifikātam:

- a) jābūt izsniegtam dienā, kad lopu tiek iekrauti nosūtīšanai uz mērķa valsti;
- b) jābūt rakstītam vismaz vienā no galamērķa valsts oficiālajām valodām un vienā no tās valsts valodām, kurā notiek 12. pantā paredzētā importa pārbaude;
- c) tā oriģināleksemplāram jābūt dzīvnieku pavaddokumentos;
- d) jāpierāda, ka liellopi un cūkas atbilst šajā direktīvā noteiktiem nosacījumiem, kā arī nosacījumiem, kas ir noteikti importam no trešām valstīm uz šīs direktīvas pamata;
- e) jā sastāv no vienas lapas;
- f) jābūt izsniegtam uz viena saņēmēja vārda.

2. Šim sertifikātam jāatbilst paraugam, kas ir noteikts saskaņā ar 29. pantā izklāstīto procedūru.

12. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka liellopus un cūkas, ievadot Kopienas teritorijā, pakļauj veselības pārbaudei (importa kontrolei), ko veic valsts pilnvarots veterinārārsts.

2. Dalībvalstis nodrošina, lai liellopu un cūku pārvietošana Kopienas teritorijā būtu aizliegta, ja 1. punktā noteiktās pārbaudes laikā tiek konstatēts, ka:

- dzīvnieki nav ievesti no tās trešās valsts teritorijas vai teritorijas daļas, kas ir ietverta saskaņā ar 3. panta 1. punktu sagatavotajā sarakstā;
- dzīvnieki ir inficēti vai ir aizdomas, ka tie ir inficēti vai varbūtēji inficēti ar lipīgu slimību;
- eksportētāja trešā valsts neizpilda šajā direktīvā un tās pielikumos izklāstītos nosacījumus;
- sertifikāts, ar kuru dzīvnieki tiek ievesti, neatbilst 11. pantā izklāstītajiem nosacījumiem.

3. Dalībvalsts, kas veic 1. punktā minēto pārbaudi, veic visus pasākumus, ko tā uzskata par vajadzīgiem.

Šajos pasākumos, *inter alia*, var ietilpt:

- a) — tādu dzīvnieku ievietošana karantīnā, par kuriem ir aizdomas, ka tie ir inficēti vai varbūtēji inficēti ar infekcijas slimību,
  - gadījumā, kas ir minēts 2. punkta ceturtajā ievilkumā, pēc eksportētāja, importētāja vai to pārstāvja pieprasījuma, dzīvnieku novērošana līdz brīdim, kad tiek nokārtots sertifikāts;
- b) to dzīvnieku sūtīšana atpakaļ, kurus saskaņā ar 2. punktu nevar pieņemt tālākai pārvietošanai, ja pret to nav veselības rakstura iebildumu.

Gadījumos, kad dzīvniekus nevar sūtīt atpakaļ, kompetentās iestādes dod rīkojumu tos nokaut un norāda šim mērķim paredzēto uzņēmumu;

- c) visu attiecīgā sūtījuma dzīvnieku nokaušana un iznīcināšana, ja iepriekš minētā pārbaude sniedz pierādījumus vai rada aizdomas par kādu no epizootiskām slimībām, kas ir iekļautas atbilstīgi 29. pantā noteiktajai procedūrai sagatavotajā sarakstā.

4. Sertifikātam, ar kuru tiek importēti liellopi un cūkas pēc veterinārās pārbaudes (importa pārbaude), nepārprotami jānosaka, vai ir atļauts vai atteikts ievest dzīvniekus.

5. Dalībvalsts veic veselības pasākumus, kas minēti 3. punkta a) apakšpunkta pirmajā ievilkumā un 3. punkta c) apakšpunktā, ja dzīvnieki, kas šķērso Kopienas teritoriju, lai sasniegtu mērķa dalībvalsti, ir inficēti, vai pastāv aizdomas, ka tie varētu būt inficēti vai varbūtēji inficēti ar lipīgu slimību.

6. Dzīvnieki, kam izsniegta importa atļauja un galamērķis nav tā dalībvalsts, kura veica 1. punktā minēto importa pārbaudi, jāvirza uz mērķa valsti caur muitas kontroli, tos neizkraujot.

7. Dzīvniekus, kas pieņemti pēc 1. punktā noteiktās importa pārbaudes, pakļauj jebkādam turpmākām pārbaudēm mērķa valstī, lai pārlicinātos, vai tiek ievēroti šīs direktīvas noteikumi, ieskaitot īpašos nosacījumus, kas saskaņā ar 3. pantu ir noteikti atbilstīgi 29. pantā izklāstītajai procedūrai.

Šīs pārbaudes drīkst veikt uz robežas, vai arī jebkādā citā vietā, ko noteikušas mērķa valsts kompetentās iestādes, vai arī abās minētajās vietās.

8. Eksportētājs, importētājs vai viņu pārstāvis ir atbildīgs par visiem izdevumiem, kas radušies saskaņā ar šo pantu, ieskaitot dzīvnieku kaušanu vai iznīcināšanu, nesaņemot kompensāciju no dalībvalsts.

13. pants

Ievedot dzīvniekus galamērķa valstī, tos nogādā tieši uz kautuvi un atbilstīgi dzīvnieku veselības prasībām tos nokauj ne vēlāk kā triju darbdienu laikā, skaitot no brīža, kad tos saņēma kautuvē.

Neierobežojot īpašos nosacījumus, ko var noteikt atbilstīgi 29. pantā izklāstītajai procedūrai, galamērķa valsts kompetentās iestādes var uz veselības apsvērumu pamata norādīt kautuvi, uz kuru jānogādā lopi.

TREŠĀ NODAĻA

SVAIGAS GAĻAS IMPORTS

14. pants

1. Svaiga gaļa jāiegūst no dzīvniekiem, kas ne mazāk kā trīs mēnešus pirms kaušanas vai kopš attiecīgo dzīvnieku dzimšanas, ja to vecums ir mazāks par trim mēnešiem, atradušies tās valsts teritorijā vai teritorijas daļā, kas iekļauta atbilstīgi 3. panta 1. punktam izveidotajā sarakstā.

2. Neatkarīgi no 3. panta 1. punkta noteikumiem, dalībvalstis atļauj svaigas gaļas importu tikai no trešām valstīm:

- a) kurās 12 mēnešu nav bijis tādu slimību, pret ko ir uzņēmīgi dzīvnieki, no kuriem ir iegūta gaļa: lopu mēris, mutes un nagu sērga (eksotiskie vīrusi), Āfrikas cūku mēris, cūku encefalomiēlīts (Tešena slimība);
- b) kurās kopš 12 mēnešu nav veiktas vakcinācijas pret tādām punktā a) minētajām slimībām, pret ko ir uzņēmīgi dzīvnieki, no kuriem ir iegūta gaļa.

15. pants

Saskaņā ar 29. pantā noteikto procedūru var pieņemt lēmumu par to, ka 14. panta 2. punkta noteikumi attiecas tikai uz daļu no trešās valsts teritorijas.

Saskaņā ar šo procedūru un, neatkarīgi no 14. panta 2. punkta b) apakšpunkta noteikumiem, drīkst atļaut svaigas gaļas importu, ievērojot zināmus nosacījumus, no trešās valsts vai no trešās valsts teritorijas daļas, kur veiktas vakcinācijas pret vienu vai vairākām 14. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētajām slimībām.

16. pants

Neierobežojot 14. un 15. panta noteikumus, dalībvalstis atļauj importēt svaigu gaļu no ārpuskopienas valsts tikai tad, ja gaļa atbilst veselības prasībām, kas ir pieņemtas atbilstīgi dzīvnieka sugai, saskaņā ar 29. pantā noteikto procedūru svaigas gaļas importam no trešām valstīm.

17. pants

1. Dalībvalstis atļauj svaigas gaļas importu liemeņos ar iespējamu cūku liemeņu sadalīšanu uz pusēm un liellopu vai nēpārādžu liemeņu sadalīšanu uz pusēm vai ceturtdaļās tikai tad, ja ir iespējams salikt katra dzīvnieka veselu liemeni no daļām.

2. Tāda importa gadījumā jāievēro šādi nosacījumi: svaiga gaļa:

- a) jāiegūst kautuvē, kas ir minēta atbilstīgi 4. panta 1. punktam izveidotajam sarakstā;
- b) jāiegūst no kaujamā dzīvnieka, kam valsts pilnvarots veterinārārsts ir veicis pēckaušanas veterināro ekspertīzi saskaņā ar B pielikuma V nodaļu un ja saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem šis dzīvnieks uzskatāms par piemērotu kaušanai, lai to eksportētu uz Kopieni;
- c) jāapstrādā saskaņā ar higiēnas nosacījumiem atbilstīgi B pielikuma VI nodaļai;
- d) tai jāizdara pēckaušanas veterinārā ekspertīze, ko veic valsts pilnvarots veterinārārsts atbilstīgi B pielikuma VII nodaļai, un tajā nav jāparādās pārmaiņām, neskaitot traumatiska rakstura bojājumus, kas radušies īsi pirms kaušanas, vai lokalizētām malformācijām vai pārmaiņām, ja, vajadzības gadījumā, laboratoriskās analizēs ir konstatēts, ka tālab liemenis un subprodukti nekļūst nederīgi lietošanai cilvēku uzturā vai bīstami cilvēka veselībai;
- e) tai jābūt veselības sertifikātam atbilstīgi B pielikuma X nodaļai;
- f) jāglabā pēc pēckaušanas veterinārās ekspertīzes apmierinošos higiēniskos apstākļos un glabāšanas uzņēmumos atbilstīgi B pielikuma XII nodaļai;

- g) jātransportē uz mērķa valsti apmierinošos higiēniskos apstākļos.

3. Zīmogojot svaigu gaļu ar krāsvielu, drīkst lietot tikai metilvioleto.

Citas krāsvielas drīkst lietot saskaņā ar 29. pantā noteikto procedūru.

4. Veicot 2. punkta d) apakšpunktā minēto pēckaušanas veterināro ekspertīzi, valsts pilnvarotajam veterinārārstam drīkst palīdzēt viņam pakļauti palīgi.

Šie palīgi:

- a) jāieceļ eksportētājvalsts galvenajai kompetentajai iestādei saskaņā ar spēkā esošiem noteikumiem;
- b) attiecīgi jāapmāca;
- c) ir tādā statusā, kas garantē viņu objektivitāti attiecībā uz personām, kas vada uzņēmumus;
- d) nav lemttiesīgi jautājumā par veselības pārbaudes galīgo rezultātu.

18. pants

1. Neatkarīgi no 17. panta 1. punkta dalībvalsts atļauj importēt:

- a) liemeņu puses, atsevišķas liemeņu ceturtdaļas vai subproduktus, kas atbilst 17. panta 2. un 3. punktā izklāstītajiem nosacījumiem un ko ievēro no šim mērķim paredzētām kautuvēm saskaņā ar 29. pantā izklāstīto procedūru;
- b) izcirtņus, kas ir mazāki par liemeņa ceturtdaļu, vai gaļu bez kauliem, kas ievesta no gaļas sadalīšanas uzņēmumiem, kuri ir pārbaudīti atbilstīgi 4. pantam un apstiprināti šim mērķim saskaņā ar 29. pantā izklāstīto procedūru. Šai gaļai jāatbilst ne tikai 17. panta 2. un 3. punktā izklāstītiem nosacījumiem, bet arī šādiem nosacījumiem:
- tai jābūt sadalītai un iegūtai atbilstīgi B pielikuma VIII nodaļas nosacījumiem;
  - tā jāpārbauda valsts pilnvarotam veterinārārstam saskaņā ar B pielikuma IX nodaļas nosacījumiem;
  - attiecībā uz iepakojumu – tai jāatbilst B pielikuma XI nodaļas nosacījumiem;
  - tā jāpakļauj visām Kopienas veterinārārstu veicamām pārbaudēm, kas vajadzīgas, lai nodrošinātu iepriekš minēto noteikumu izpildi;
  - svaiga nēpārādžu gaļa jāpārbauda mērķa valstī, lai vajadzības gadījumā noteiktu ierobežojumus šīs gaļas izlietošanai.

2. Saskaņā ar 29. pantā noteikto procedūru un neatkarīgi no B pielikuma 32. punkta gaļu drīkst sadalīt, kamēr tā ir silta, ievērojot tādā gadījumā šādas obligātās prasības:

- a) svaiga gaļa jātransportē tieši no kautuves telpas uz sadalīšanas telpu, kurām jāatrodas pietiekami tuvu vienā ēku grupā, jo izcērtamā gaļa jāpārvieta vienas operācijas gaitā no vienas telpas uz otru, izmantojot uzkārtās manipulatoru sistēmas pagarinājumu no kautuves telpām, un sadalīšana jāveic tūlīt;

- b) līdzko paredzētā sadalīšana un iepakošana ir pabeigta, gaļa jātransportē uz B pielikuma II nodaļas 2. punkta a) apakšpunktā paredzēto atdzesēšanas telpu.

20. pants

19. pants

17. un 18. pants neattiecas uz:

- a) svaigu gaļu, ko importē saskaņā ar galamērķa valsts atļauju nolūkā, kas neparedz tās lietošanu cilvēku uzturā;
- b) svaigu gaļu, kas paredzēta izstādei vai speciāliem pētījumiem, vai analizēm, ciktāl administratīvā kontrole ļauj nodrošināt, ka šo gaļu neizmanto cilvēku uzturā un ka, izstādi slēdzot vai pabeidzot speciālos pētījumus vai analīzes, šī gaļa, neskaitot to, kas ir izlietots analīzes gaitā, tiks izvesta no Kopienas teritorijas vai iznīcināta.

Šajā gadījumā un punktā a) minētajā gadījumā, mērķa valsts nodrošina, lai minēto gaļu nevarētu izmantot nekādam citam nolūkam, izņemot to, ar kādu tā tika ievesta tās teritorijā;

- c) svaigu gaļu, ko paredzēts piegādāt tikai un vienīgi starptautiskām organizācijām, kuras jāapstiprina atbilstīgi 29. pantā izklāstītajai procedūrai, un tiktāl, cik šī gaļa ir ieviesta no valsts, kas iekļauta saskaņā ar 3. panta 1. punktu sagatavotajā sarakstā un ciktāl ir ievērotas dzīvnieku veselības prasības. Dalībvalstis, kuru teritorijā ir izvietotas attiecīgās starptautiskās organizācijas, nodrošina, lai gaļa nenonāktu brīvā apritē.

Dalībvalstis aizliedz importēt:

- a) kuiļu un kriptorhīdu cūku svaigu gaļu;

- b) svaigu gaļu ar estrogēnus vai tireostatus saturošu vielu atliekām, antibiotikām, antimonu, arsēnu, pesticīdiem un citām vielām, kuras ir kaitīgas vai kuru dēļ gaļas lietošana cilvēku uzturā varētu kļūt bīstama vai kaitīga veselībai, ja šīs atliekas pārsniedz pieļaujamo daudzumu.

Padome nosaka pieļaujamos daudzumus, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu, un tos var turpmāk mainīt atbilstīgi 29. pantā noteiktajai procedūrai;

- c) svaigu gaļu, kas ir apstarota ar jonizējošiem vai ultravioletiem stariem un tādu dzīvnieku svaigu gaļu, kas apstrādāta ar mikstinātājiem vai citiem produktiem, kas var mainīt tās organoleptiskās īpašības vai raksturu;

- d) svaigu gaļu ar pievienotām vielām, neskaitot 17. panta 3. punktā veselības marķēšanai paredzētas vielas;

- e) svaigu gaļu no dzīvniekiem, kam konstatēta tuberkuloze jebkādā formā un kam pozitīva reakcija uz tuberkulīnu ir apstiprinājusi, ka tie slimo ar tuberkulozi;

- f) to dzīvnieku svaigu gaļu, kuriem pēc nokaušanas konstatēta tuberkuloze jebkādā formā vai kuri pārnēsā vairākas dzīvas vai nedzīvas finnas, vai cūkas, kas pārnēsā spališus;

- g) svaigu gaļu no dzīvniekiem, kas ir nokauti, nesasniedzot nepieciešamo vecumu;
- h) liemeņa vai subproduktu daļas ar traumatiskiem bojājumiem, kas radušies īsi pirms kaušanas, vai malformācijām, vai pārmaiņām, kas minētas 17. panta 2. punkta apakšpunktā;
- i) asinis;
- j) maltu vai līdzīgi apstrādātu svaigu gaļu;
- k) muskuļaudu vai taukaudu daļas, vai citus audus, kas rodas, gaļu izcērtot vai atkaulojot, vai kuri paliek uz kauliem, kā arī galvas muskuļaudu vai citu audu drumsas, neskaitot mēli.

21. pants

Padome pēc Komisijas priekšlikuma nosaka spalīšu izmeklēšanas metodes un procedūras svaigā cūkgaļā.

22. pants

1. Dalībvalstis atļauj importēt svaigu gaļu tikai tad, ja tiek uzrādīts veterinārais sertifikāts un veselības sertifikāts, ko sagatavojis eksportētājas trešās valsts pilnvarots veterinārārsts.

Šie sertifikāti:

- a) jāgatavo vismaz vienā no galamērķa valsts oficiālajām valodām un vienā no oficiālajām tās valsts valodām, kurā tiks veiktas 23. un 24. pantā paredzētās importa pārbaudes;
- b) to oriģināleksemplāram jābūt pie svaigās gaļas;
- c) tas sastāv no vienas papīra lapas;
- d) tas jāgatavo tikai uz viena saņēmēja vārda.

Veterinārajam sertifikātam jāapliecina, ka svaiga gaļa atbilst dzīvnieku veselības prasībām, kas ir izklāstītas šajā direktīvā, kā arī citās saskaņā ar šo direktīvu sagatavotās direktīvās par svaigas gaļas importu no trešām valstīm.

2. Šim sertifikātam jāatbilst paraugam, kas sagatavots saskaņā ar 29. pantā noteikto procedūru.

3. Veselības sertifikātam izklāsta un satura ziņā jāatbilst C pielikumā dotajam paraugam, un tas jāizsniedz dienā, kad svaigu gaļu iekrauj nosūtīšanai uz mērķa valsti.

23. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, lai svaigai gaļai, to ievēdot Kopienas teritorijā, tūlīt izdarītu veselības pārbaudi, ko veic kompetentā iestāde, neatkarīgi no tā, ar kādu muitas procedūru šī gaļa tika deklarēta.

2. Neierobežojot 3. punkta noteikumus, dalībvalstis nodrošina, ka importu aizliedz, ja šī pārbaude atklāj, ka:

- gaļa nav ievesta no trešās valsts teritorijas vai teritorijas daļas, kas ir iekļauta atbilstīgi 3. panta 1. punktam izveidotajā sarakstā;
- gaļa ir ievesta no tās trešās valsts teritorijas vai teritorijas daļas, no kuras imports ir aizliegts saskaņā ar 14. un 27. pantu;
- veterinārais sertifikāts, kas ir pie gaļas, neatbilst saskaņā ar 22. pantu noteiktajiem nosacījumiem.

3. Dalībvalstis atļauj transportēt svaigu gaļu no vienas valsts, kas nav dalībvalsts, uz citu valsti, kas nav dalībvalsts, ar noteikumu, ka:

- a) attiecīgā persona sniedz pierādījumus par to, ka pirmā valsts, kas nav dalībvalsts, uz kuriem nosūta gaļu, apņemas pēc tranzīta caur Kopienas teritoriju nekādos apstākļos nenoraidīt vai nesūtīt atpakaļ iepriekšējai valstij to gaļu, kuras importu vai tranzītu tā ir atļāvusi;
  - b) šo transportēšanu ir iepriekš atļāvušas to dalībvalstu kompetentās iestādes, kuru teritorijā pēc importa tiek veikta veselības pārbaude;
  - c) šo transportēšanu veic bez pārkraušanas Kopienas teritorijā, kompetento iestāžu pārraudzībā aizzīmogotos transporta līdzekļos vai konteineros; vienīgā atļautā pārkraušana, šādi transportējot, tiek veikta tur, kur iebrauc Kopienas teritorijā vai izbrauc no tās, lai tieši nogādātu kravu no kuģa vai lida-paraža uz citu transporta līdzekli vai otrādi.
4. Visus sakarā ar šo pantu radušos izdevumus sedz uz sūtītāja, saņēmēja vai viņu aģentu rēķina, turklāt valsts tos neatmaksā.

24. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, lai katram svaigas gaļas sūtījumam izdarītu veselības pārbaudi, to ievēdot, kā arī veterināro pārbaudi, ko veic valsts pilnvarots veterinārārsts.

Dalībvalstis nodrošina, ka importētājiem ir pienākums vietā, kur svaiga gaļa jānodod pārbaudei, ne vēlāk kā divas darbadienas iepriekš sniegt paziņojumu vietējai nodaļai, kas ir atbildīga par importa pārbaudi, norādot gaļas daudzumu, veidu un laiku, sākot ar kuru var veikt pārbaudi.

2. Pirmajā punktā paredzēto veselības pārbaudi veic katram liemenim, liemeņa pusei vai ceturtdaļai, ja imports notiek atbilstīgi 17. panta 1. punktam, turpretim, ievēdot citus gabalus, paraugiem veic gadījuma izlases pārbaudi. Šīs pārbaudes mērķis ir saskaņā ar 3. punkta noteikumiem pārbaudīt:

- a) veselības sertifikātu, svaigas gaļas atbilstību šā sertifikāta nosacījumiem, zīmogošanu;
- b) svaiguma pakāpi, netīrumu un patogēno aģentu klātbūtni;
- c) 20. pantā minēto vielu atlieku klātbūtni;
- d) vai kaušana un gaļas sadalīšana tika veikta šim nolūkam paredzētos uzņēmumos;
- e) transportēšanas apstākļus.

3. Atbilstīgi 29. pantā noteiktajai procedūrai tiek noteikti ieviešanas noteikumi, lai nodrošinātu 1. punktā minēto pārbaudzi vienādu izpildi, jo īpaši attiecībā uz 20. panta noteikumu piemērošanu un, konkrētāk, attiecībā uz analīzes metodēm, biežumu un paraugu izvēles standartiem.

4. Dalībvalstis aizliedz svaigas gaļas pārdošanu, ja 1. punktā paredzētajās pārbaudēs ir noskaidrots, ka:

- svaiga gaļa nav piemērota izmantošanai cilvēku uzturā;
- nav ievēroti šajā direktīvā un tās pielikumos izklāstītie nosacījumi;
- viens no 22. pantā minētiem sertifikātiem, ko pievieno katrai partijai, neatbilst minētajā pantā izklāstītajiem nosacījumiem.

5. Ja svaigu gaļu nevar importēt, jāaizliedz to ievest, izņemot gadījumu, kad tas ir pretrunā ar veselības vai veterināriem apsvērumiem.

Ja nav iespējams aizliegt ievest gaļu, tā jāiznīcina tās dalībvalsts teritorijā, kurā veic pārbaudi.

Atkāpjoties no šā noteikuma, atbilstīgi importētāja vai tā aģenta pieprasījumam, dalībvalsts, kas veic veselības un veterināro pārbaudi, drīkst atļaut gaļas ieviešanu mērķiem, kas neparedz tās izmantošanu cilvēku uzturā, ciktāl nepastāv risks cilvēkiem vai dzīvniekiem, ciktāl valsts, no kuras gaļa ir ievesta, ir atbilstīgi 3. panta 1. punktam izveidotajā sarakstā un ciktāl imports nav aizliegts saskaņā ar 28. pantu. Šādu gaļu nedrīkst pārvietot ārpus dalībvalsts teritorijas, un dalībvalstij jāpārbauda tās galamērķis.

6. Visos gadījumos pēc 1. punktā minētām pārbaudēm sertifikātiem skaidri jānorāda gaļas galamērķis.

25. pants

1. Svaigai gaļai katrā partijā, ko dalībvalsts ir atļāvusi aprīti Kopienā, pamatojoties uz 24. panta 1. punktā minētajām pārbaudēm, pirms to sūtīt uz mērķa valsti, jāpievieno sertifikāts, kam izklāsta un satura ziņā jāatbilst D pielikumā dotajam paraugam.

Sertifikāts:

- a) jā sagatavo kompetentam veterinārārstam pārbaudes vietā vai glabāšanas vietā;
- b) jāizsniedz tajā dienā, kad svaigu gaļu iekrauj, lai to sūtītu uz mērķa valsti;
- c) jā sagatavo vismaz mērķa valsts atzītājā valsts valodā;
- d) tā oriģināleksemplāram jābūt pie svaigas gaļas partijas.

26. pants

Visi izdevumi, kas ir radušies sakarā ar 24. un 25. panta piemērošanu un, jo īpaši, svaigas gaļas pārbaudes izmaksas, glabāšanas izmaksas un, iespējams, arī gaļas iznīcināšanas izmaksas jāsedz sūtītājam, saņēmējam vai viņu aģentam, un valsts tos neatmaksā.

IV NODAĻA

KOPĪGIE NOTEIKUMI

27. pants

1. Dalībvalstis sagatavo un paziņo Komisijai sarakstus ar:
  - a) liellopu un cūku ieviešanai paredzētiem robežkontroles punktiem;
  - b) svaigas gaļas ieviešanai paredzētām pārbaudes posteņiem.

Šie robežkontroles punkti un pārbaudes posteņi jāapstiprina saskaņā ar 29. pantā izklāstīto procedūru.

2. Lai 1. punkta a) apakšpunktā minētos robežkontroles punktus varētu apstiprināt, aģentu rīcībā tajos jo īpaši jābūt aprīkojumam, kas ir vajadzīgs, lai veiktu 12. panta 1. punktā minētās pārbaudes, dezinfekciju, atbrīvošanos no barības un pakaišu atkritumiem, mēsliem, urīna un citiem atkritumiem.

3. Lai varētu apstiprināt 1. punkta apakšpunktā b) minētos pārbaudes posteņus, aģentu rīcībā tajos jābūt vismaz:

- a) pārbaudes telpām, kas ir pietiekami lielas, lai veiktu normālu pārbaudi;
- b) piemērotām dzesēšanas un saldēšanas telpām;
- c) piemērotām atkausēšanas telpām;
- d) laboratorijai.

4. Atbildību par pārbaudēm uzņemas veterinārārsts. Parastos darbos viņam var palīdzēt šim mērķim speciāli apmācīti palīgi.

Sīkākus noteikumus, kas reglamentē šo palīdzību, pieņem saskaņā ar 29. pantā noteikto kārtību.

5. Veterinārie eksperti pārbauda, vai aprīkojums apstiprinātajos robežkontroles punktos un pārbaudes posteņos saskan ar šā panta nosacījumiem un vai pārbaudes tiek veiktas saskaņā ar šo direktīvu.

Šiem ekspertiem jābūt citas dalībvalsts pilsoņiem, kas nav tā dalībvalsts, kurā atrodas pārbaudāmais postenis.

Šā punkta piemērošanas nosacījumus un jo īpaši veterināro ekspertu iecelšanu un pārbaudes procedūras nosaka saskaņā ar 29. panta noteikto procedūru.

6. Visus izdevumus, kas rodas, piemērojot 5. punkta pirmo daļu, sedz Kopiena.

28. pants

1. Neierobežojot 6. panta noteikumus, ja lipīga dzīvnieku slimība, kas varētu apdraudēt dzīvnieku veselību vienā no dalībvalstīm, izceļas vai izplatās trešā valstī vai ja to pamato jebkāds cits veselības apsvērumi, dalībvalsts aizliedz to sugu dzīvnieku importu, uz ko attiecas šī direktīva, no visas trešās valsts vai tās teritorijas daļas neatkarīgi no tā, vai tie ir ievesti tieši vai caur citu dalībvalsti.

2. Neierobežojot 14. panta noteikumus, ja trešā valstī, kas ir iekļauta atbilstīgi 3. panta 1. punktam sagatavotajā sarakstā, izceļas vai izplatās dzīvnieku slimība, ko var pārnest ar svaigu gaļu, apdraudot cilvēku veselību un dzīvnieku veselību kādā no

dalībvalstīm, vai ja to pamato citi veterināri apsvērumi, attiecīgā dalībvalsts aizliedz šīs gaļas importu no visas trešās valsts vai no tās teritorijas daļas neatkarīgi no tā, vai šī gaļa ieviesta tieši vai netieši caur citu dalībvalsti.

3. Saskaņā ar 1. un 2. punktu par dalībvalstu veiktiem pasākumiem un šo pasākumu atcelšanu tūlīt jāziņo citām dalībvalstīm un Komisijai, norādot pamatojumu.

Pastāvīgā veterinārijas komiteja sanāk iespējami drīz pēc šā paziņojuma un saskaņā ar 30. pantā izklāstīto procedūru pieņem lēmumu, vai šie pasākumi būtu jāgroza, jo īpaši lai saskaņotu tos ar citu dalībvalstu noteiktiem pasākumiem, vai tie būtu jāatceļ.

Ja rodas 1. un 2. punktā paredzētā situācija un ja izrādās, ka pārējām dalībvalstīm arī jāpiemēro pasākumi, kas pieņemti saskaņā ar šiem punktiem, pielāgojot pēc vajadzības saskaņā ar iepriekšējo daļu, atbilstīgos pasākumus pieņem saskaņā ar 30. pantā noteikto procedūru.

4. Arī importa atsākšanu no attiecīgās trešās valsts atļauj atbilstīgi minētajai procedūrai.

29. pants

1. Ja ir jāievēro šajā pantā paredzētā procedūra, priekšsēdētājs pēc savas iniciatīvas vai pēc dalībvalsts pieprasījuma tūlīt ziņo par attiecīgo jautājumu Pastāvīgajai veterinārijas komitejai (turpmāk tekstā – Komiteja), kas izveidota ar 1968. gada 15. oktobra Padomes lēmumu.

2. Dalībvalstu balsis Komitejā vērtē, kā noteikts Līguma 148. panta 2. punktā. Priekšsēdētājs nebalso.

3. Komisijas pārstāvis iesniedz pieņemamo pasākumu projektu. Komiteja sniedz savu atzinumu par šiem pasākumiem divu dienu laikā. Atzinumu sniedz ar 12 balsu vairākumu.

4. Komisija pieņem pasākumus un tos tūlīt piemēro, ja tie atbilst Komitejas atzinumam. Ja tie neatbilst Komitejas atzinumam vai arī ja atzinums nav sniegts, Komisija tūlīt iesniedz Padomei pieņemamos pasākumus.

Padome pieņem šos pasākumus ar kvalificētu balsu vairākumu.

Ja triju mēnešu laikā no dienas, kad iesniegts priekšlikums, Padome nav pieņēmusi nekādus pasākumus, Komisija pieņem ierosinātos pasākumus un tos tūlīt piemēro, izņemot gadījumus, kad Padome ir nolēmusi noraidīt šos pasākumus ar vienkāršu balsu vairākumu.

30. pants

1. Ja ir jāievēro šajā pantā paredzētā procedūra, priekšsēdētājs pēc savas iniciatīvas vai pēc dalībvalsts pieprasījuma bez kavēšanās ziņo par attiecīgo jautājumu Pastāvīgajai veterinārijas komitejai (turpmāk tekstā – Komiteja), kas izveidota ar 1968. gada 15. oktobra Padomes lēmumu.

2. Dalībvalstu balsis Komitejā vērtē, kā noteikts Līguma 148. panta 2. punktā. Priekšsēdētājs nebalso.

3. Komisijas pārstāvis iesniedz pieņemamo pasākumu projektu. Komiteja sniedz savu atzinumu par šiem pasākumiem divu dienu laikā. Atzinumu sniedz ar 12 balsu vairākumu.

4. Komisija pieņem pasākumus un tos tūlīt piemēro, ja tie atbilst Komitejas atzinumam. Ja tie neatbilst Komitejas atzinumam vai arī ja atzinums nav sniegts, Komisija tūlīt iesniedz Padomei pieņemamos pasākumus.

Padome pieņem šos pasākumus ar kvalificētu balsu vairākumu. Ja piecpadsmit dienu laikā no dienas, kad iesniegts priekšlikums, Padome nav pieņēmusi nekādus pasākumus, Komisija pieņem ierosinātos pasākumus un tos tūlīt piemēro, izņemot gadījumus, kad Padome ir nolēmusi noraidīt šos pasākumus ar vienkāršu balsu vairākumu.

31. pants

29. un 30. panta noteikumus piemēro astoņpadsmit mēnešus no dienas, kad saskaņā ar 29. panta 1. punktu vai 30. panta 1. punktu vai saskaņā ar jebkādiem atbilstīgiem noteikumiem attiecīgais jautājums pirmo reizi nodots Komitejai.

32. pants

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas un tās pielikumu prasības:

a) ne vēlāk kā 1973. gada 1. oktobrī attiecībā uz 23. panta 1. punkta un 3. punkta a), b) un c) apakšpunkta noteikumiem;

b) ne vēlāk kā 1976. gada 1. janvārī attiecībā uz visiem citiem noteikumiem, izņemot tos, kas nosaka Kopienas procedūru.

2. Tās izpilda ar Kopienas procedūru saistītos noteikumus, ko nosaka šī direktīva, ne vēlāk par 1977. gada 1. janvāri.

Tomēr jāpaiet ne mazāk par diviem gadiem no brīža, kad saskaņā ar šiem noteikumiem pieņemts pasākums, līdz iepriekš minētajai dienai.

3. No 2. punktā minētās dienas tiek atcelts Padomes 1964. gada 26. jūnija direktīvas par dzīvnieku veselības problēmām, kas ietekmē liellopu un cūku tirdzniecību Kopienā, 4. un 11. pants, kā arī Padomes 1964. gada 26. jūnija direktīvas par veselības problēmām, kas ietekmē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar svaigu gaļu, 9. pants.

33. pants

1. Jaunām dalībvalstīm ir atļauts, ievērojot Eiropas Kopienas dibināšanas līguma vispārējos noteikumus, līdz 1977. gada 31. decembrim atstāt spēkā savas valsts noteikumus, kas reglamentē:

a) šķirnes liellopu un cūku, kā arī audzējamo un kaujamo liellopu un cūku importu no trešām valstīm;

b) liellopu, cūku, aitu, kazu un nepārnadžu svaigas gaļas importu no trešām valstīm.

Saistībā ar šiem noteikumiem, gatavojoties visā Kopienā ieviest noteikumus, kas regulē importu, tiks sagatavoti to pielāgojumi; ar šādu mērķi šos noteikumus izskatīs Pastāvīgā veterinārijas komiteja.

2. Komisija ne vēlāk kā 1976. gada 1. jūlijā iesniedz Padomei ziņojumu un pēc vajadzības iesniedz attiecīgos priekšlikumus, ievērojot risinājumus, kas atrasti tām problēmām, kuras radušās, vispārinot uz visu Kopienas noteikumus, kas reglamentē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar minētiem ražojumiem.

34. pants

Šī direktīva neietekmē tiesības un pienākumus, kas izriet no nolīgumiem par dzīvnieku veselības jautājumiem, kurus pirms datuma, kad pieņemta šī direktīva, viena vai vairākas dalībvalstis noslēgušas ar vienu vai vairākām valstīm, kas nav dalībvalstis.

Ciktāl šo nolīgumu saturs nav savienojams ar šo direktīvu, attiecīgā dalībvalsts vai dalībvalstis izmanto visus piemērotos līdzekļus, lai novērstu ievērotās neatbilstības.

35. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 1972. gada 12. decembrī

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
P. LARDINOIS

A PIELIKUMS

I NODAĻA

NO TUBERKULOZES BRĪVS LIELLOPU GANĀMPULKS

Liellopu ganāmpulks uzskatāms par oficiāli brīvu no tuberkulozes, ja:

- a) nevienam dzīvniekam nav tuberkulozes klīnisko pazīmju;
- b) visiem dzīvniekiem, kas ir vecāki par sešām nedēļām, ir negatīva reakcija uz vismaz diviem oficiāli veiktiem intradermāliem tuberkulīna testiem, no kuriem pirmais ir veikts sešus mēnešus pēc ganāmpulka sanācības beigām, bet otrais – pēc sešiem mēnešiem, un pārējie – ar gada intervālu. Ja trešā valstī, kur visus liellopu ganāmpulkus iekļauj oficiālos tuberkulozes apkarošanas pasākumos, ar tuberkulozi inficēto liellopu procents nepārsniedz 1 % divos secīgos kontroles periodos, starp kuriem ir gada intervāls, šo intervālu drīkst pagarināt līdz diviem gadiem. Ja inficēto liellopu procents nepārsniedz 0,2 % divos secīgos kontroles periodos ar divu gadu intervālu, šo intervālu drīkst pagarināt līdz trim gadiem;
- c) neviens no liellopiem nav ievests bez valsts pilnvarota veterinārārsta izsniegtā sertifikāta par to, ka liellops ievests no ganāmpulka, kas ir oficiāli no tuberkulozes brīvs, un – ja dzīvnieki ir vecāki par sešām nedēļām – arī par to, ka tiem ir negatīva reakcija uz intradermālu tuberkulīna testu;

- i) Intradermālie tuberkulīna testi tomēr nav vajadzīgi trešās valstīs, kurās mazāk nekā 0,2 % no saimniecībām atrodas ar tuberkulozi inficēti liellopi un kurās valsts pilnvarota veterinārārsta izsniegtais sertifikāts norāda, ka dzīvnieks:
  - 1) ir pareizi identificēts,
  - 2) ievests no attiecīgās trešās valsts ganāmpulka, kas ir oficiāli brīvs no tuberkulozes,
  - 3) transportējot nav bijis saskarsmē ar liellopiem no ganāmpulkiem, kas nav oficiāli no tuberkulozes brīvi;
- ii) Sertifikāts, kas paredzēts i) apakšpunktā, nav jāpieprasa no trešās valsts, kurā ne mazāk kā četru gadu laikā:
  - vismaz 99,8 % no liellopu ganāmpulkiem oficiāli atzīti par brīviem no tuberkulozes un
  - ganāmpulki, kas nav oficiāli brīvi no tuberkulozes, ir atradušies oficiālā uzraudzībā, un šo liellopu pārvietošana ir aizliegta, neskaitot gadījumus, kad tos nosūta oficiālā uzraudzībā uz kautuvi.

II NODAĻA

NO BRUCELOZES BRĪVA CŪKA UN NO BRUCELOZES BRĪVI LIELLOPU UN CŪKU GANĀMPULKI

A. Liellopu ganāmpulki

c) visiem par divpadsmit mēnešiem vecākiem liellopiem:

1. Liellopu ganāmpulks uzskatāms par ganāmpulku, kas ir oficiāli brīvs no brucelozes, ja:

- a) tajā nav neviena pret brucelozi vakcinēta liellopa, izņemot ne ilgāk kā pirms trim gadiem vakcinētus sieviešu dzimuma dzīvniekus;
- b) visi liellopi ir brīvi no brucelozes klīniskām pazīmēm vismaz pēdējo sešu mēnešu laikā;

i) konstatētais brucellu skaits ir mazāks par 30 starptautiskām aglutinācijas vienībām uz mililitru, ja tos pakļauj oficiāliem seroaglutinācijas testiem ar starplaikiem, kas nav īsāki par trim mēnešiem un nav garāki par divpadsmit mēnešiem; pirmo seroaglutinācijas testu var aizvietot ar trim gredzena testiem, ko veic ar triju mēnešu starplaikiem, tomēr otro seroaglutinācijas testu veic ne agrāk kā pēc sešām nedēļām, skaitot no trešā gredzena testa;

ii) ik gadu veic pārbaudi, lai konstatētu, ka tie ir brīvi no brucelozes, ar trim gredzena testiem, ko veic ar vismaz trīs mēnešus gariem starplaikiem, un vienu seroaglutinācijas testu, kas seko otram gredzena testam ne agrāk kā pēc trim nedēļām. Ja nevar veikt gredzena testus, ik gadus veic divus seroaglutinācijas testus ar starplaiku, kas nav īsāks par trim mēnešiem un nav garāks par sešiem mēnešiem. Gadījumā, ja trešā valstī, kurā visi liellopu ganāmpulki ir iekļauti oficiālos brucelozes apkarošanas pasākumos, inficēto liellopu ganāmpulku procents nav lielāks par 1 %, pietiek ik gadus veikt divus gredzena testus ar starplaiku, kas nav īsāks par trim mēnešiem, vai, ja tos nevar veikt, vienu seroaglutinācijas testu;

d) neviens liellops nav ievests bez valsts pilnvarota veterinārārsta izsniegta sertifikāta par to, ka dzīvnieks ir no ganāmpulka, kas ir oficiāli brīvs no brucelozes, un – dzīvniekiem, kas ir vecāki par divpadsmit gadiem – par to, ka seroaglutinācijas testā uzrādītais brucellu skaits ir mazāks par 30 aglutinācijas starptautiskās vienības uz mililitru;

i) tomēr seroaglutinācijas tests nav obligāta prasība trešā valstī, kur ar brucelozi inficēto ganāmpulku procents nav pārsniedzis 0,2 % vismaz divu gadu laikā un gadījumā, ja valsts pilnvarota veterinārārsta izsniegts sertifikāts norāda, ka dzīvnieks:

- 1) ir pareizi identificēts;
- 2) ir no trešās valsts ganāmpulka, kas ir oficiāli brīvs no brucelozes;
- 3) transportējot nav saskāries ar liellopiem, kuri nav no ganāmpulkiem, kas oficiāli ir brīvi no brucelozes;

ii) sertifikāts, kas paredzēts i) apakšpunktā, nav jāpieprasa trešā valstī, kur laikposmā, kas nav īsāks par četriem gadiem:

- vismaz 99,80 % no liellopu ganāmpulkiem ir oficiāli atzīti par brīviem no brucelozes un
- ganāmpulki, kas nav oficiāli atzīti par brīviem no brucelozes, atrodas oficiālā uzraudzībā, turklāt liellopu pārvietošana no šiem ganāmpulkiem ir aizliegta, neskaitot to nogādāšanu oficiālā uzraudzībā uz kautuvi.

2. Liellopu ganāmpulks uzskatāms par brīvu no brucelozes, ja:

- a) ja tajā nav pret brucelozi vakcinētu vīriešu dzimuma liellopu;
- b) visi vai daži no sieviešu dzimuma dzīvniekiem ir vakcinēti vecumā, kas nepārsniedz sešus mēnešus, ar dzīvu Baka (*Buck*) 19 vakcīnu vai citām saskaņā ar 29. pantā izklāstīto procedūru apstiprinātām vakcīnām;
- c) visi liellopi atbilst 1. punkta b) un c) apakšpunkta nosacījumiem, proti, liellopi, kas ir jaunāki par trīsdesmit mēnešiem, var uzrādīt brucellu skaitu, kas ir lielāks par 30 aglutinācijas starptautiskām vienībām uz mililitru, bet mazāks par 80 aglutinācijas starptautiskām vienībām uz mililitru ar noteikumu, ka, pārbaudot komplementa saistīšanas reakciju, tie uzrāda:
  - par 30 EEK vienībām mazāku skaitu, ja sieviešu dzimuma dzīvnieki vakcinēti mazāk nekā pirms divpadsmit mēnešiem,

— par 20 EEK vienībām mazāku skaitu visos citos gadījumos;

d) neviens no liellopiem nav ievests bez valsts pilnvarota veterinārārsta izsniegta sertifikāta par to, ka 1. punkta d) apakšpunktā izklāstītie nosacījumi uz to ir attiecināmi, vai par to, ka tas ir no ganāmpulka, kas atzīts par brīvu no brucelozes un gadījumā, ja tas ir vecāks par divpadsmit mēnešiem, par to, ka tas trīsdesmit dienu laikposmā, pirms to iekļāva ganāmpulkā, uzrādījis brucellu skaitu, kas ir mazāks par 30 starptautiskām aglutinācijas vienībām uz mililitru, kā arī negatīvu komplementa saistīšanas reakciju. Visas šīs izmeklēšanas jāveic oficiālā uzraudzībā.

Ja attiecīgais liellops ir vakcinēts un nav sasniedzis trīsdesmit mēnešu vecumu, tas tomēr var uzrādīt brucellu skaitu, kas ir vienāds vai lielāks par 30 starptautiskām aglutinācijas vienībām uz mililitru, bet mazāks par 80 starptautiskām aglutinācijas vienībām uz mililitru, ja, pārbaudot komplementa saistīšanas reakciju, tas uzrāda:

- skaitu, kas ir mazāks par 30 Eiropas Kopienas mērvienībām gadījumā, ja tā ir ne mazāk kā pirms divpadsmit mēnešiem vakcinēts sieviešu dzimuma dzīvnieks,
- skaitu, kas ir mazāks par 20 Eiropas Kopienas mērvienībām pēc divpadsmit mēnešu no vakcinācijas brīža.

B. Cūkas un cūku ganāmpulki

1. Cūka uzskatāma par brīvu no brucelozes, ja:

- a) tā neuzrāda šīs slimības klīniskās pazīmes;
- b) tās svaram pārsniedzot 25 kg, tā uzrāda vienlaikus veiktos oficiālos seroloģiskos testos:
  - i) brucellu skaitu, kas ir mazāks par 30 aglutinācijas vienībām uz mililitru, ja ir veikts seroaglutinācijas tests;
  - ii) negatīvu rezultātu, ja ir veikts komplementa saistīšanas reakcijas tests.

2. Cūku ganāmpulks uzskatāms par brīvu no brucelozes, ja:

- a) visas cūkas ir brīvas no slimības klīniskām pazīmēm vismaz viena gada laikā;
- b) liellopi, ko vienlaikus tur attiecīgajā saimniecībā, ir no ganāmpulka, kas ir oficiāli no brucelozes brīvs vai no brucelozes brīvs.

B PIELIKUMS

I NODAĻA

KAUTUVJU APSTIPRINĀŠANAS NOSACĪJUMI

1. Kautuvēs jābūt vismaz:

a) piemērotai pirmskaušanas novietnei vai, ja to atļauj klimats, uzgaidāmiem aplokiem dzīvnieku izvietošanai; šie aploki jāizbūvē uz cieta necaurīdīga pamata, tie jāaprīko dzīvnieku sanācijai, dzirdīšanai un ēdināšanai un tajos jābūt piemērotai noteces sistēmai, lai aizvadītu šķidrums uz notekām ar lūkām vai režģiem;

b) pietiekami plašām kautuves telpām, kas ļauj apmierinoši veikt darbu; ja vienās telpās jākauj cūkas un citi dzīvnieki, jāparedz speciāla vieta cūku kaušanai; ja cūku un citu dzīvnieku kaušana tomēr notiek dažādos laikos, šādas speciālas vietas nav obligātas, bet šādos gadījumos plucināšana, atspalvošana, nokasīšana un svilināšana jāveic speciālās telpās, kas ir izteikti nošķirtas no kaušanas līnijas ar atstarpi, kas nav mazāka par 5 metriem, vai ar starpsienu, kuras augstums nav mazāks par 3 metriem;

c) telpai, kur iztukšo un tīra kuņģus un zarnas;

d) zarnu un kuņģu apstrādes telpām, ja šo apstrādi veic kautuvē;

e) atsevišķām telpām tauku glabāšanai un ādu, ragu, nagu, un cūkas saru glabāšanai gadījumā, ja tos neizvāc no kautuves dienā, kad tiek kautas cūkas;

f) aizslēdzamām telpām vai, ja klimats atļauj, aplokiem slimu dzīvnieku izvietošanai vai tādu dzīvnieku izvietošanai, par ko ir aizdomas, ka tie ir slimi; aizslēdzamām telpām šādu dzīvnieku kaušanai, aizturētās gaļas glabāšanai un konfiscētās gaļas glabāšanai.

Telpas un aploki, kas ir rezervēti slimu dzīvnieku izvietošanai vai tādu dzīvnieku izvietošanai, par ko ir aizdomas, ka tie ir slimi, kopā ar telpām, kas ir paredzētas šo dzīvnieku nonāvēšanai, nav obligāti tajos uzņēmusos, kur trešās valsts noteikumi aizliedz šos dzīvniekus nonāvēt;

g) pietiekami lielām atdzesēšanas un saldēšanas telpām;

h) attiecīgi aprīkotām aizslēdzamām telpām, ko izmanto tikai un vienīgi veterinārais dienests; telpai, kas ir piemēroti aprīkota trihinoskopiskā testa veikšanai, ja šāds tests ir obligāts;

i) ģērbtuvēm, izlietnēm, dušām un ūdensklozeta tualetēm; pēdējām nedrīkst būt durvis tieši uz darba telpām; izlietnēm jābūt ar karstu un aukstu tekošu ūdeni, materiāliem roku tīrīšanai un dezinfekcijai, kā arī vienreizējās lietošanas roku dvieļiem; izlietnēm jāatrodas tualetes telpu tuvumā;

j) iekārtām, kas ļauj jebkurā laikā efektīvi veikt šajā direktīvā paredzētās veterinārās pārbaudes;

k) līdzekļiem, lai kontrolētu ieeju kautuvē un izeju no tās;

l) piemērotai starpsienai starp ēkas netīro un tīro daļu tā, lai pēdējo pasargātu no jebkāda piesārņojuma un, jo īpaši, no smakām un putekļiem;

m) telpās, kas minētas b), c), d), e), f), g) un i) apakšpunktā:

— ūdensizturīgam nepūstošam grīdas klājumam, kas ir viegli tīrāms un dezinficējams un ierīkots tā, lai atvieglotu ūdens noteci; ūdens jāaizvada uz notekām ar lūkām un režģiem zem pārsega;

— gludām sienām ar noapaļotām šķautnēm un stūriem, turklāt tās jāpārklāj ar mazgājamu aizsargkārtu gaišā krāsā vai krāsojumam ne mazāk kā trīs metru augstumā;

n) piemērotai ventilācijai un tvaiku savācējam telpās, kur strādā ar gaļu;

o) minētajās telpās piemērotam dabīgam vai mākslīgam apgaismojumam, kas nesagroza krāsas;

p) piemērotai tikai dzeramā ūdens padevei zem spiediena; tomēr izņēmuma gadījumos ūdeni, kas nav dzerams, var lietot, lai iegūtu tvaikus, ja šim nolūkam liktās caurules izslēdz iespēju izmantot šo ūdeni citiem mērķiem; turklāt ūdeni, kas nav dzerams, izņēmuma gadījumos var atļaut lietot, lai dzesētu saldētājiekārtas. Šādos gadījumos caurules ar ūdeni, kas nav dzerams, skaidri jānošķir no dzeramā ūdens caurulēm, un tās nedrīkst iet caur telpām, kur atrodas svaiga gaļa;

q) piemērotai karsta dzeramā ūdens padevei;

r) higiēnas prasībām atbilstoši notekūdeņu izvadišanas sistēmai;

- s) darba telpās atbilstīgam aprīkojumam roku un darbarīku tīrīšanai un dezinficēšanai; tādām aprīkojumam jāatrodas pēc iespējas tuvāk darba vietām; krāni nedrīkst būt atverami ar roku; šajās ierīcēs jābūt karstam un aukstam tekošam ūdenim, tīrīšanas un dezinfekcijas līdzekļiem, kā arī vienreizējās lietošanas roku dvieļiem; karstā ūdens temperatūrai, ko izmanto darbarīku tīrīšanai, jābūt ne zemākai par 82 °C;
- t) tādām aprīkojumam, ka ļautu pēc apdullināšanas, ciktāl tas ir iespējams, veikt visas darbības ar piekārto dzīvnieku; ja ādas dīrāšanu veic metāla grozos, tiem jābūt no materiāliem, kas ir izturīgi pret koroziju, un atrodas pietiekami augsti, lai liemenis neskartu grīdu;
- u) piekārta sliežu sistēmai tālākai gaļas apstrādei;
- v) piemērotam aprīkojumam aizsardzībai no kaitēkļiem, tādiem kā kukaiņi un grauzēji utt.;
- w) darbarīkiem un darba aprīkojumam, jo īpaši, viegli tīrāmiem un dezinficējamiem kuņģu un zarnu traktu uztvērējiem no materiāla, kas ir izturīgs pret koroziju;
- x) speciāli aprīkotai vietai mēsliem;
- y) vietai un atbilstīgam transporta līdzekļu tīrīšanas un dezinficēšanas iekārtām; tās nav obligātas, ja saskaņā ar noteikumiem transporta līdzekļus jātīra valsts firmām; ja izmanto sauszemes transporta līdzekļus, attiecīgām firmām jāatrodas kautuves tuvumā.

II NODAĻA

GAĻAS SADALIŠANAS UZŅĒMUMU APSTIPRINĀŠANAS NOSACĪJUMI

2. Gaļas sadalīšanas uzņēmumos jābūt vismaz:

- a) atdzesēšanas telpām, kas ir pietiekami lielas svaigas gaļas saglabāšanai;
- b) telpām gaļas sadalīšanai un atkaulošanai, kā arī 46. punktā paredzētajām iepakojšanas darbībām;
- c) telpām, kas 45. punktā ir paredzētas iepakojšanas darbībām un gaļas nosūtīšanai;
- d) atbilstīgi aprīkotām aizslēdzamām telpām, ko izmanto tikai un vienīgi veterinārais dienests;
- e) telpai, kas ir atbilstīgi aprīkota, lai veiktu trihinoskopiskus testus gadījumā, ja šādu testu veic gaļas sadalīšanas uzņēmumā;
- f) ģērbtuvēm, izlietnēm, dušām un ūdensklozeta tualetēm; tualetēm nedrīkst būt ieejas durvis tieši no darba telpām; izlietnēm jābūt ar karstu un aukstu tekošu ūdeni, tīrīšanas un dezinfekcijas līdzekļiem, kā arī vienreizējās lietošanas roku dvieļiem; izlietnēm jāatrodas tualetes telpu tuvumā;
- g) gaisa un ūdens necaurīdīgām tvertnēm – ar vākiem un aizdarēm, kas neļauj nepiederošām personām izņemt no tām priekšmetus – sadalīšanas gaitā iegūtai gaļai un subproduktiem, ko neizmanto cilvēku uzturā, vai aizslēdzamai telpai šādai gaļai un subproduktiem, ja to daudzums ir pietiekami liels, lai rastos šāda vajadzība, vai ja tos neizvāc vai neiznīcina katras darba dienas beigās;
- h) telpās, kas paredzētas a) un b) apakšpunktā:
  - ūdensizturīgam nepūstošam grīdas pārklājumam, ko var viegli tīrīt un kas veicina ūdens notecēšanu; ūdens jāaizvada uz notekām ar lūkām un režģiem zem pārsega;
- i) atdzesēšanas iekārtām telpās, kas paredzētas a) un b) apakšpunktā gaļas glabāšanai, temperatūra šajās telpās nedrīkst pārsniegt + 7 °C;
- j) termometram vai teletermometram temperatūras reģistrācijai gaļas sadalīšanas telpā;
- k) iekārtām, kas jebkurā laikā ļautu efektīvi veikt šajā direktīvā noteikto pārbaudi un veterinārās pārraudzības darbības;
- l) piemērotai vēdināšanai telpās, kurās strādā ar gaļu;
- m) telpās, kurās strādā ar gaļu – dabiskam vai mākslīgam apgaismojumam, kas nesagraza krāsas;
- n) atbilstīgai tikai dzeramā ūdens padevei zem spiediena; ūdeni, kas nav dzerams, tomēr var lietot izņēmuma gadījumos, lai iegūtu tvaikus ar noteikumu, ka caurules, kas ir liktas šim mērķim, izslēdz iespēju lietot šo ūdeni citiem mērķiem; turklāt ūdeni, kas nav dzerams, izņēmuma gadījumos var lietot saldētājiekārtu dzesēšanai. Caurules ar ūdeni, kas nav dzerams, skaidri jānošķir no dzeramā ūdens caurulēm, un tās nedrīkst iet caur telpām, kur atrodas svaiga gaļa;
- o) atbilstīga karsta dzeramā ūdens padevei;
- p) higiēnas prasībām atbilstoši notekūdeņu izvadišanai;

- q) telpās, kur strādā ar gaļu – piemērotam aprīkojumam roku un darbarīku tīrīšanai un dezinfekcijai, kam jāatrodas pēc iespējas tuvu darba vietām. Krāniem nav jābūt darbināmiem ar roku. Šajās iekārtās jābūt karstam un aukstam tekošam ūdenim, tīrīšanas un dezinfekcijas līdzekļiem un vienreizējās lietošanas roku dvieļiem. Darbarīku tīrīšanai jābūt ūdenim ar temperatūru, kas nav zemāka par 82 °C;
- r) iekārtām, kas atbilst svaigas gaļas apstrādes un gaļas tvertņu glabāšanas higiēnas prasībām, tā lai gaļa un tvertnes nevarētu tieši saskarties ar zemi;
- s) piemērotam aprīkojumam aizsardzībai pret kaitēkļiem, kā kukaiņi, grauzēji utt.;
- t) darbarīkiem un darba iekārtām, kādi ir, piemēram, sadalīšanas galdi, galdi ar noņemamām griešanas virsmām, tvertnes, konveijera lentas un pret koroziju izturīgi viegli tīrāmi un dezinficējami zāģi, kas nebojā gaļu. Koka izmantošana ir aizliegta.

III NODAĻA

NOSACĪJUMI TO SALDĒTAVU APSTIPRINĀŠANAI, KAS ATRODAS ĀRPUS KAUTUVĒM UN GAĻAS SADALĪŠANAS UZŅĒMUMIEM

3. Saldētavām, kas atrodas ārpus kautuvēm un gaļas sadalīšanas uzņēmumiem, jābūt vismaz:
- a) pietiekami lielām, viegli tīrāmām un dezinficējamām saldēšanas telpām, kurās var glabāt svaigu gaļu, uzturot 48. punktā paredzētās temperatūras.
- Šīs telpas nekādā veidā nedrīkst būt savienotas ar telpām, kur glabā pārtikas produktus, kas nav svaiga gaļa.
- Griestos uzstādītajās saldētājiekārtās jāiekļauj labi izolēta un ar notekūdeņu caurulēm tieši savienota noteces sistēma.
- Grīdas klajumā uzstādītās saldētājiekārtas jāievieto silēs ar neatkarīgu atkritumu izvadīšanas sistēmu vai tieši jāsavieno ar šādu uzņēmumā pastāvošu sistēmu;
- b) speciālām aizslēdzamām telpām konfiscētās vai nosūtāmās svaigas gaļas glabāšanai;
- c) atbilstīgi aprīkotai aizslēdzamai telpai, ko izmanto tikai un vienīgi veterinārais dienests;
- d) vietai un piemērotām iekārtām transporta līdzekļu tīrīšanai un dezinfekcijai. Šī vieta un šīs iekārtas nav obligātas, ja saskaņā ar pastāvošiem noteikumiem transporta līdzekļi jātīra valsts centros. Šiem centriem jāatrodas kautuves tuvumā, ja izmanto sauszemes transportu;
- e) telpās, kas minētas a) un b) apakšpunktā:
- ūdensizturīgam, viegli tīrāmam un dezinficējamam nepūstošam grīdas klājumam, kas ir ierīkots tā, lai veicinātu ūdens noteci; ūdens jāaizvada uz notekām ar lūkām un režģiem zem pārsega;
- gludām sienām ar noapaļotām šķautnēm un stūriem, kas jāpārklāj ar gaišu krāsainu un mazgājamu aizsargkārtu vai krāsojumu ne mazāk kā trīs metru augstumā;
- durvīm no nodilumizturīga materiāla un, ja tās ir izgatavotas no koka, ar pārklājumu no abām pusēm vai krāsotām. Šo durvju paneļiem jābūt triecienizturīgiem un izbūvētiem tā, lai tie neizdalītu nekādas gaļai kaitīgas vielas; durvīs nedrīkst būt nekādu plaisu;
- grīdām, sienām, un griestiem, un caurulēm ar izolāciju no nepūstošiem, ūdensizturīgiem materiāliem bez smaržas;
- f) piemērotām iekārtām, lai iegūtu un uzturētu 48. punktā noteiktās temperatūras;
- g) nerūsošiem savienotājelementiem, kas ir konstruēti, lai novērstu svaigas gaļas saskari ar zemi vai sienām, to transportējot vai glabājot;
- h) atbilstīgai tikai dzeramā ūdens padevei zem spiediena; ūdeni, kas nav dzerams, izņēmuma gadījumos tomēr var izmantot tvaiku ieguvei, ja šim mērķim liktās caurules izslēdz iespēju izmantot šo ūdeni citos nolūkos; turklāt ūdeni, kas nav dzerams, var izņēmuma gadījumos izmantot saldētājiekārtu dzesēšanai. Šajos gadījumos caurules ar ūdeni, kas nav dzerams, skaidri jānošķir no dzeramā ūdens caurulēm, un tās nebūtu jāliek telpās, kur atrodas svaiga gaļa;
- i) notekūdeņu izvadīšanas sistēmai, kas atbilst higiēnas prasībām;
- j) piemērotam aprīkojumam aizsardzībai pret kaitēkļiem, kā kukaiņiem, grauzējiem utt.;

- k) piemērotam dabīgam vai mākslīgam apgaismojumam, kas nesagroza krāsas;
- l) atbilstīgai vēdināšanai;
- m) piemērotam aprīkojumam roku un darbarīku tīrīšanai un dezinfekcijai, kam jāatrodas pēc iespējas tuvu glabāšanas telpām, un krāni nedrīkst būt darbināmi ar roku. Šajā aprīkojumā jābūt karstam un aukstam tekošam ūdenim, tīrīšanas un dezinfekcijas līdzekļiem, kā arī vienreizējas lietošanas roku dvieļiem. Darbarīku tīrīšanai ūdens temperatūrai jābūt ne zemākai par 82 °C;
- n) gērbtuvēm, izlietnēm, dušām un ūdensklozeta tualetēm; izlietnēm jābūt ar karstu un aukstu tekošu ūdeni, materiāliem roku tīrīšanai un dezinfekcijai, kā arī vienreizējas lietošanas dvieļiem; izlietnēm jāatrodas tualetes telpu tuvumā;
- o) termometram vai teletermometram temperatūras reģistrācijai katrā glabāšanas telpā.

IV NODAĻA

PERSONĀLA HIGIĒNA, UZŅĒMUMU TELPAS UN IEKĀRTAS

4. Personālam, telpām un iekārtām tiek uzstādīta absolūtas tīrības prasība:
  - a) jo īpaši personālam jāvalkā tīras darba drēbes un galvassegas, vajadzības gadījumā ar kakla sargiem. Personāls, kas ir nodarbināts dzīvnieku kaušanā un strādā ar gaļu vai to apstrādā, mazgā un dezinficē rokas vairākas reizes darba dienas laikā un katru reizi, atsākot darbu. Personām, kas bijušas saskarē ar slimiem dzīvniekiem vai inficētu gaļu, pēc tam tūlīt rūpīgi jānomazgā plaukstas un rokas ar karstu ūdeni, un tālāk tās jādezinficē. Aizliegts smēķēt darba telpās un glabāšanas telpās;
  - b) neviens dzīvnieks nedrīkst iekļūt uzņēmumos, izņemot kaujamus lopus kautuvēs, bet šo kautuvju teritorijās drīkst ievest dzīvniekus, kas ir vajadzīgi kautuves ekspluatācijai. Grauzēji, kukaiņi un citi kaitēkļi sistemātiski jāiznīcina;
  - c) iekārtas un instrumentus, ko lieto darbam ar svaigu gaļu, glabā tīrus un labā tehniskā stāvoklī. Tos rūpīgi notīra un dezinficē vairākas reizes darba dienas laikā, darba dienas beigās un pirms atkārtotas lietošanas, ja tie ir netīri, jo īpaši ar slimības ierosinātājiem;
5. Telpas, rīkus un darba aprīkojumu nedrīkst izmantot citiem mērķiem, kas neparedz darbu ar gaļu. Svaigas gaļas griešanas darbarīki jāizmanto tikai un vienīgi šim mērķim.
6. Svaiga gaļa un gaļas tvertnes nedrīkst tieši saskarties ar zemi.
7. Mazgāšanas līdzekļu, dezinfekcijas līdzekļu un pesticīdu lietošana nedrīkst ietekmēt svaigas gaļas sanitāro stāvokli.
8. Dzeramais ūdens jālieto visiem mērķiem; izņēmuma gadījumos tomēr ūdeni, kas nav dzerams, drīkst lietot, lai iegūtu tvaikus, ja caurules, kas ir liktas šim mērķim, izslēdz iespēju izmantot šo ūdeni citiem mērķiem. Ūdeni, kas nav dzerams, turklāt drīkst lietot izņēmuma gadījumos, dzesējot saldētājiekārtas. Caurules ar ūdeni, kas nav dzerams, skaidri jānošķir no caurulēm, ko izmanto dzeramam ūdenim, un tās nedrīkst likt darba telpās un telpās, ko izmanto svaigas gaļas glabāšanai.
9. Skaidu vai tamlīdzīgu vielu kaisīšana uz grīdas telpās, kur ar gaļu strādā vai to glabā, ir aizliegta.
10. Gaļas sadalīšanu veic tā, lai svaiga gaļa netiktu piesārņota.
11. Kaulu šķembas un asins recekļus izvāc. Pēc sadalīšanas iegūto svaigo gaļu, ko nav paredzēts lietot cilvēku uzturā, tūlīt savāc 2. punkta g) apakšpunktā minētajās tvertnēs.
11. Kaujot dzīvnieku, veicot sadalīšanu, strādājot ar svaigu gaļu un to citādi apstrādājot, aizliegts iesaistīt personas, kas varētu inficēt gaļu, jo īpaši, personas:
  - a) kas slimo vai varbūtēji slimo ar vēdertīfu, paratīfu A un B, infekciozo enterītu (salmonelezi), dizentēriju, infekciozo hepatītu, šarlaku vai šo slimību dīgļu pārnēsātājus;
  - b) kas slimo vai varbūtēji slimo ar tuberkulozi atklātā formā;
  - c) kas slimo vai varbūtēji slimo ar lipīgu ādas slimību;
  - d) kas vienlaikus veic darbību, kas varētu izraisīt mikrobu pārnesi uz svaigu gaļu;
  - e) ar pārsējiem uz rokām, izņemot plāksteri, kas aizsargā neinfekciozu pirksta brūci.
12. Katrai personai, kas strādā ar svaigu gaļu, tiek pieprasīta medicīnisku izziņa. Tā apliecina, ka nav šķēršļu tādām darbām; to atjauno ik gadu un ik reizi, kad to pieprasa valsts pilnvarotais veterinārārsti; tā glabājas pie šī ārsta.

V NODAĻA

PIRMSKAUŠANAS APSKATE

13. Dzīvniekiem jāveic pirmskaušanas apskate dienā, kad tie nokļūst kautuvē. Apskate jāatkārto tieši pirms kaušanas, ja dzīvnieks ir atradies pirmskaušanas aplokā ilgāk par divdesmit četrām stundām.
14. Valsts pilnvarotajam veterinārārstam jāveic pirmskaušanas apskate saskaņā ar profesionāliem noteikumiem un piemērotā apgaismojumā.
15. Apskatē jānosaka:
- a) vai dzīvnieki slimo ar slimību, ko var pārnest cilvēkiem un dzīvniekiem, un vai tiem novērojami simptomi vai vispārējs stāvoklis, kas varētu norādīt uz šādas slimības rašanos;
  - b) vai tiem novērojami slimības simptomi vai vispārējā stāvokļa traucējumi;
  - c) vai tie ir noguruši vai satraukti.
16. Dzīvniekus nedrīkst kaut ar mērķi importēt Kopienā svaigu gaļu:
- a) ja tiem novērojams kāds no 15. punkta a) un b) apakšpunktā uzskaitītiem stāvokļiem;
  - b) ja tie nav atpūtušies atbilstošu laiku, kas nogurušiem un satrauktiem dzīvniekiem nedrīkst būt īsāks par divdesmit četrām stundām;
  - c) ja tiem konstatēta jebkāda tuberkulozes forma vai ja tiem ir pozitīva reakcija uz tuberkulīnu, un tādējādi ir konstatēts, ka tie slimo ar tuberkulozi.

VI NODAĻA

DZĪVNIĒKU KAUŠANAS UN GAĻAS SADALIŠANAS HIGIĒNA

17. Kaujamie dzīvnieki, kas ir nogādāti kautuves telpās, tūlīt jānokauj.
18. Asinis jānolaiž pilnībā; cilvēku uzturam paredzētās asinis jāsavāc absolūti tīrās tvertnēs. Tās nedrīkst maisīt ar roku, bet tikai ar rīkiem, kas atbilst higiēnas prasībām.
19. Tūlītēja un pilna ādas dīrāšana ir obligāta, izņemot cūkas. Ja cūkas nav nodīrātas, tām tūlīt noņem sarus.
20. Iekšas jāizņem tūlīt, un tas jāpabeidz ne vēlāk kā pusstundu pēc asiņu nolaišanas. Plaušas, sirds, aknas, liesu un vīdeni drīkst atdalīt vai atstāt dabiskā saistībā ar liemeņiem. Ja tās atdalītas, tās jānumurē vai kādā citā veidā jāidentificē, lai varētu pazīt, ka tās attiecas uz doto liemeņiem; tas attiecas arī uz galvu, mēli, gremošanas ceļiem un citām dzīvnieka daļām, kas ir vajadzīgas pārbaudē. Minētajām daļām jāpaliek pie liemeņa līdz pārbaudes beigām. Visām dzīvnieku sugām nierēm jāpaliek dabiskā saistībā ar liemeņiem, bet tās jāizņem no attiecīgā tauku slāņa.
21. Aizliegts tīrīt gaļu, noslaukot to ar drēbi un izmantojot gaisa strūklu. Orgāna piepūšanu tomēr drīkst atļaut saskaņā ar reliģiska rituāla prasībām ar noteikumu, ka šis orgāns netiek eksportēts uz Kopienu.
22. Nepārnadžu, par četrām nedēļām vecāku cūku un liellopu liemeņiem jānodod pārbaudei, tos pārdaļot gareniski pusliemeņos gar mugurkaulu. Cūkām un nepārnadžiem galva arī jāšķēļ gareniski. Ja tas ir vajadzīgs pārbaudei, veterinārārstam var pieprasīt, lai gareniski pārdaļītu jebkuru liemeņi.
23. Pirms pārbaudes beigām nokautā dzīvnieka liemeņa sadalīšana vai jebkuras daļas izņemšana, vai aprāde ir aizliegta.
24. Aizturētā vai konfiscētā gaļa, kuņģi, zarnas, liellopu un citas ādas, ragi, nagi un cūku sari iespējami drīz jāizvāc uz speciālām telpām.

VII NODAĻA

PĒCKAUŠANAS VETERINĀRĀ EKSPERTĪZE

25. Visas dzīvnieka daļas, ieskaitot asinis, pēc dzīvnieka nokaušanas tūlīt jāpārbauda.
26. Pēckaušanas ekspertīzē jāiekļauj:
- nokautā dzīvnieka ārējā apskate;
  - dažu orgānu, jo īpaši plaušu, aknu, liesas, dzemdes, tesmeņa un mēles, palpēšana;
  - orgānu un limfmezglu griezumus;

Ja ārējās apskates gaitā, palpējot atsevišķus orgānus, tiek konstatēts, ka dzīvniekam ir bojājumi, kas varētu inficēt liemeņus, aprīkojumu, personālu vai darba telpas, šo orgānu griezumus jāveic ārpus kautuves telpām;
  - konsistences, krāsas, smaržas, un vajadzības gadījumā, garšas anomāliju izpēte;
  - vajadzības gadījumā – laboratoriskas analīzes, kurās ietilpst speciāla 20. panta b), c) un d) apakšpunktā uzskaitīto vielu klātbūtnes izmeklēšana.
27. Valsts pilnvarotajam veterinārārstam jāpārbauda jo īpaši:
- asiņu krāsa, to recēšanas īpašības un iespējamā svešķermeņu klātbūtne asinīs;
  - galva, rīkle, aizriekles, zemžokļa un pieauss dziedzera limfmezgli (*Lnn. retropharyngiales, mandibulares* un *parotīdei*) un mandeles, turklāt mēle jāatbrīvo, lai būtu iespējams detalizēti pārbaudīt muti un žāvu. Pēc pārbaudes mandeles jāizņem;
  - plaušas, traheja, barības vads, bronhopulmonārie un videnes limfmezgli (*Lnn. bifurcationes, eparteriales* un *mediastinales*), atverot gareniski traheju un bronhu atzarojumus un veicot plaušu griezumus to pēdējā trešdaļā, perpendikulāri to galvenajām asīm;
  - perikards un sirds, veicot garenisku griezumus tā, lai atvērtu tās kambarus un izdarītu griezienu caur sirds kambaru starpsienu;
  - diafragma;
  - aknas, žultspūslis un žultsvadi, kā arī aknu un aizkuņģa dziedzera limfmezgli (*Lnn. portales*);
  - kuņģa un zarnu trakts, apzarnis, kuņģa un apzarņa limfmezgli (*Lnn. gastrici mesenterici craniales* un *caudales*);
  - liesa;
  - nieres un to limfmezgli (*Lnn. renales*), kā arī urīnpūslis;
  - pleira un vēderplēve;
  - dzimumorgāni; govīm dzemdi atver ar garenisku griezumus;
- tesmenis un tā limfmezgli (*Lnn. supramammarii*); govīm tesmeni atver ar garu dziļu griezumus, kas sniedzas līdz piena maisīņiem;
  - nabas zona un locītavas jauniem dzīvniekiem; šaubu gadījumā, jāizdara nabas zonas griezumus, un locītavas jāatver.
- Iepriekš minētie limfmezgli sistemātiski jāatbrīvo un tie jāsgriež, cik vien iespējams, plānās šķēlēs paralēli to galvenajām asīm.
- Šaubu gadījumā analogiski jāizdara arī virspusējo kakla, priekšpleča (*Lnn. cervales superficiales*), paduses (*Lnn. axillares proprii et primae costae*), augšējo krūšu kaula (*Lnn. sternales craniales*), dziļo kakla (*Lnn. cervicales profundī, Lnn. costocervicales*), paceles (*Lnn. poplitei*), apakšējo iegurņa (*Lnn. subiliaci*), sēžas (*Lnn. ischiatici*), iegurņa un jostas (*Lnn. iliaci et lumbales*) limfmezglu griezumus.
- Aitām un kazām jāatver sirds un jāizdara galvas limfmezglu griezieni tikai šaubu gadījumā.
28. Valsts pilnvarotajam veterinārārstam turklāt sistemātiski jāveic šādas darbības.
- A. Cisticerkozes izmeklēšana:
- liellopiem, kas ir vecāki par sešiem mēnešiem:
    - mēlē, kuras muskulatūrā jāizdara gareniska griezumus uz apakšējās virsmas tā, lai pārmērīgi nesabojātu šo orgānu,
    - barības vadā, to atbrīvojot no trahejas,
    - sirdī, kas jāšķēļ arī no diviem pretējiem punktiem no sirds priekškambaru austiņām abās sirds pusēs, neskaitot 27. punkta apakšpunktā d) minēto griezumus,
    - iekšējā un ārējā košanas muskuļi ar diviem apakšžoklim paralēliem griezieniem no apakšžokļa malas līdz košanas muskuļu augšējai piestiprinājuma vietai,
    - diafragmā, kuras muskuļu daļa jāatbrīvo no serozās daļas;
  - cūkām tieši saskatāmo muskuļu virsmās, jo īpaši, gurnu muskuļos, vēdera sienā, no taukaudiem atbrīvotos jostas muskuļos, diafragmas pamatnēs, ribstarpu muskuļos, sirdī, mēlē un balsenē.
- B. Distomatozes izmeklēšana liellopiem, aitām un kazām, izdarot griezumus aknu kuņģa puses virsmā, lai veiktu žultsvadu apskati un izdarot dziļu griezumus Spigela daivas pamatnē.
- C. Ienāšu izmeklēšana nepārnadziem, rūpīgi apskatot traheju, balseni, deguna dobumus, dobumu un to zarojumu glotādas pēc tam, kad galva ir šķelta mediālā plaknē un ir izdarīta deguna starpsienas izgriešana.

VIII NODAĻA

PRASĪBAS ATTIECĪBĀ UZ SVAIGU GAĻU, KAS PAREDZĒTA SADALIŠANAI

29. Gaļas sadalīšana daļās, kas ir mazākas par pusliemeņiem un liemeņu ceturtdaļām, vai gaļas atkaulošana ir atļauta tikai gaļas sadalīšanas uzņēmumos.
30. Uzņēmuma īpašnieks vai tā aģents atbalsta uzņēmuma pārraudzībai vajadzīgās darbības, jo īpaši jebkuru nepieciešamu pasākumu veikšanu, un sniedz vajadzīgās iekārtas pārraudzības dienesta rīcībā; jo īpaši tam jādara zināma svaigas gaļas izcelsme, kura ir ieviesta attiecīgajā gaļas sadalīšanas uzņēmumā, par pārraudzību atbildīgajam valsts pilnvarotajam veterinārārstam pēc viņa pieprasījuma.
31. Svaigu gaļu, kas neatbilst šīs direktīvas nosacījumiem, drīkst izvietot apstiprinātos gaļas sadalīšanas uzņēmumos tikai ar tādu nosacījumu, ka to glabās īpašās vietās; tās sadalīšana jāveic vietā vai laikā, kas nesakrīt ar tādas svaigas gaļas sadalīšanas vietu vai laiku, kura atbilst šiem nosacījumiem. Valsts pilnvarotajam veterinārārstam jebkurā laikā jābūt brīvi pieejamai saldētavai un visām darba telpām, lai nodrošinātu stingru iepriekš minēto noteikumu ievērošanu.
32. Sadalīšanai paredzētā svaigā gaļa iespējami drīz pēc tam, kad tā ir ieviesta, jānovieto gaļas sadalīšanas uzņēmumā, pirms to izmanto telpā, kas ir paredzēta 2. punkta a) apakšpunktā; šajā liemeņiem un to izcirtņiem paredzētajā telpā jānodrošina pastāvīga temperatūra, kas nepārsniedz + 7 °C.
33. Svaiga gaļa jāievieš 2. punkta b) apakšpunktā minētajās telpās pakāpeniski pēc vajadzības. Līdzko paredzētā sadalīšana un iepakojšana ir pabeigta, gaļa jātransportē uz atdzesēšanas telpu, kas ir paredzēta 2. punkta a) apakšpunktā.
34. Sadalīšanas laikā temperatūrai ēkā nav jāpārsniedz + 10 °C.
35. Izcērtot gaļu, to atkaulojot un iepakojot, kā tas tika minēts 45. un 46. punktā, svaiga gaļa jāglabā telpās ar temperatūrām, kas nepārsniedz + 7 °C. Sadalīšanas gaitā gaļas pH nedrīkst pārsniegt 6,1; šī analīze jāizdara lielajā muguras muskuļi pie trīspadsmitās ribas.
36. Svaigas gaļas tīrīšana, slaukot to ar drēbi, kā arī izmantojot gaisa strūklu ir aizliegta. Tomēr, kāda orgāna piepūšanu drīkst atļaut, ja tas ir vajadzīgs reliģiskam rituālam ar noteikumu, ka piepūstais orgāns netiks izmantots cilvēku uzturā.

IX NODAĻA

SVAIGAS, SADALĪTAS GAĻAS VESELĪBAS PĀRBAUDE

37. Gaļas sadalīšanas uzņēmumus pārrauga valsts pilnvarots veterinārārsti. Viņš laikus jāinformē par svaigas gaļas sadalīšanu, kas paredzēta Kopienas iekšējai tirdzniecībai.
- sagatavot un izdot dokumentus, kas apliecina, ka ir veikta 44. punktā un 22. pantā paredzētā sadalītās gaļas pārraudzība,
38. Valsts pilnvarotā veterinārārsta veicamajā pārraudzībā ietilpst šādi uzdevumi:
- pārraudzīt svaigas gaļas saņemšanas žurnālu un sadalītās gaļas nosūtīšanas žurnālu,
- ņemt visus paraugus laboratoriskām analīzēm, lai noteiktu, piemēram, kaitīgu mikroorganismu, piemaisījumu un citu neatļautu ķīmisku vielu klātbūtni. Šādu testu rezultātus atzīmē žurnālā,
- veikt veselības pārbaudi svaigai gaļai, kas atrodas sadalīšanas uzņēmumā un ir paredzēta Kopienas iekšējai tirdzniecībai,
- veikt veselības pārbaudi svaigai gaļai, kas ir paredzēta iekšējai tirdzniecībai Kopienā, pirms tās sadalīšanas, kā arī to izsūtot no gaļas sadalīšanas uzņēmuma,
- veikt citādu pārraudzību, ko veterinārārsti uzskata par vajadzīgu, lai nodrošinātu šīs direktīvas noteikumu ievērošanu.

X NODAĻA

VESELĪBAS MARĶĒJUMS

39. Veselības marķējums jāveic valsts pilnvarota veterinārārsta vadībā. Šajā nolūkā viņam jāglabā un jākopj:
- darbarīki, kas paredzēti gaļas veselības marķējumam, kurus viņš var izsniegt palīgpersonālam tikai marķēšanas laikā un uz tādu laiku, kas ir vajadzīgs attiecīgām nolūkam,
  44. punktā minētās etiķetes, ja tās jau ir marķētas ar šajā nodaļā paredzēto zīmogu. Šīs etiķetes nodod palīgpersonālam laikā, kad tās būtu jāuzliek, un vajadzīgajā skaitā.
40. Veselības marķējums jāizveido kā ovāla zīme ar platumu 6,5 cm un augstumu 4,5 cm. Uz marķējuma jābūt šādām ar skaidri salasāmiem burtiem uzrakstītām ziņām:
- augšējā daļā – eksportētājvalsts nosaukumam, kas uzrakstīts ar lieliem burtiem, vai, attiecīgā gadījumā, ar sākumburtu kopu, ko šai valstij ir apstiprinājusi Starptautiskā konvencija par mehāniskā transporta reģistrāciju,
  - centrā – kautuves veterinārās apstiprinājuma numuram.
- Burtiem jābūt 0,8 cm augstiem un cipariem jābūt 1 cm augstiem.
- Zīmogā var iekļaut norādi par valsts pilnvarotu veterinārārstu, kas ir veicis svaigas gaļas veselības pārbaudi.
41. Liemeņus marķē ar krāsvielu, vai apzīmojot ar degzīmi saskaņā ar 40. punktu:
- liemeņos, kas sver vairāk par 60 kg, jāzīmogo katrs pusliemenis vismaz šādas vietās: uz augšstilba ārējās virsmas, krustiem, muguras, krūtīm, pleciem un pleiras,
  - citi liemeņi jāapzīmogo ne mazāk kā četrās vietās, uz pleciem un uz augšstilbu ārējām virsmām.
42. Aknas jāapzīmogo ar degzīmi saskaņā ar 40. punktu.
- Galvas, mēles, sirdis un plaušas jāmarķē ar krāsvielu vai jāapzīmogo ar degzīmi saskaņā ar 40. punktu.
- Tomēr cūkām, aitām un kazām, kuru vecums ir mazāks par trim mēnešiem, mēļu un siržu apzīmogošana nav obligāta.
43. Gaļas sadalīšanas uzņēmumos iegūtie gaļas izcirtņi, kas nav tauki, zemādas tauki, astes, ausis un pēdas no atbilstīgi marķētiem liemeņiem, gadījumā, ja uz tiem nav zīmoga, jāmarķē ar krāsvielas zīmogu vai ar degzīmi saskaņā ar 40. punkta prasībām, kautuves apstiprinājuma numura vietā norādot gaļas sadalīšanas uzņēmuma veterinārā apstiprinājuma numuru.
- Cūkas speķa un vēdera izcirtņus ar noņemtu ādiņu var salikt partijās par pieciem izcirtņiem katrā partijā; katrā partija un katrs gabals, ja tas ir atdalīts, jāapzīmogo oficiālā pārraudzībā un jāizdara marķējums atbilstīgi 44. punkta prasībām.
- Marķēt drīkst arī, apzīmojot ar ovālu spiedogplāksnīti. Šo spiedogplāksnīti, kas jāpiestiprina katram izcirtnim, nedrīkst lietot atkārtoti, tā jāizgatavo no izturīgiem materiāliem, un tai jāatbilst visām higiēnas prasībām. Uz spiedogplāksnītes jāparādās šādām ar skaidri salasāmām rakstzīmēm uzrakstītām ziņām:
- augšējā daļā – eksportētājas trešās valsts nosaukumam ar lieliem burtiem vai eksportētājas valsts sākumburtiem, ko ir apstiprinājusi Starptautiskā konvencija par mehānisko transporta līdzekļu reģistrāciju,
  - centrā – gaļas sadalīšanas uzņēmuma veterinārā apstiprinājuma numuram.
- Burtiem un cipariem jābūt 0,2 cm augstiem.
- Spiedogplāksnītē var arī iekļaut norādi par valsts pilnvaroto veterinārārstu, kas veicis gaļas veselības pārbaudi.
44. Uz iepakojumiem jābūt skaidri redzamai etiķetei ar skaidri salasāmu marķējumu, kas atveido vienu no 40. un 43. punktā paredzētiem marķējumiem. Šai etiķetei jābūt piestiprinātai tā, lai, atverot iepakojumu, tas pārplīstu. Etiķetē jāparādās arī sērijas numuram.

XI NODAĻA

SVAIGAS, SADALĪTAS GAĻAS IEPAKOJUMS

45. a) Iepakojumam (piemēram, iepakojuma kastēm, kartona kastēm) jāatbilst visiem higiēnas noteikumiem, jo īpaši:
- tas nedrīkst mainīt svaigas gaļas organoleptiskās īpašības;
  - tas nedrīkst laist cauri cilvēku veselībai kaitīgas vielas;
  - tam jābūt pietiekami izturīgam, lai nodrošinātu efektīvu svaigas gaļas aizsardzību, to pārvadājot un pārkraujot;
- b) iepakojumus nedrīkst jāizmanto atkārtoti, ja tie nav izgatavoti no materiāliem, kas ir izturīgi pret koroziju, viegli tīrāmi un ir jau iepriekš notīrīti un dezinficēti.

46. Vajadzības gadījumā, ja svaigu, sadalītu gaļu vai subproduktus ietin iepakojumā, piemēram, lokšņu sintētiskajā materiālā, kas tieši saskaras ar gaļu, šī darbība jāveic tūlīt pēc sadalīšanas un atbilstīgi higiēnas prasībām.

Izņemot cūku speķi un vēdera izcirtņus, svaigai, sadalītai gaļai visos gadījumos jābūt aizsargiepakojumā, ja to netransportē piekārtā veidā.

Tādiem iepakojumiem jābūt caurspīdīgiem un bezkrāsainiem, un tiem jāatbilst arī 45. punkta apakšpunkta a) nosacījumiem; tos nedrīkst lietot otrreiz, lai ietītu svaigu gaļu.

47. Iepakojumos, kas minēti 45. un 46. punktā, drīkst ievietot tikai svaigi sadalītu gaļu, kas ir iegūta no vienas dzīvnieku sugas.

XII NODAĻA

GLABĀŠANA

48. Svaiga gaļa, kas ir paredzēta iekšējai tirdzniecībai Kopienā, tūlīt jāatdzesē pēc pēckaušanas ekspertīzes, un tā jāglabā pastāvīgā

temperatūrā, kas nav augstāka par + 7 °C, glabājot liemeņus un izcirtņus, un nav augstāka par + 3 °C, glabājot subproduktus.

XIII NODAĻA

PĀRVADĀŠANA

49. Svaiga gaļa jāpārvadā transporta līdzekļos, kas ir konstruēti un aprīkoti tā, lai 48. punktā noteiktās temperatūras un gaļas nemainīgums saglabātos visā transportēšanas laikā.

50. Transporta līdzekļiem un tvertnēm, kas ir paredzēti šādas gaļas pārvadāšanai, jāatbilst šādām prasībām:

a) to iekšējai virsmai vai jebkurai cita daļai, kas var saskarties ar svaigu gaļu, jābūt izgatavotai no korozijas izturīga materiāla, kas nevar ietekmēt svaigas gaļas organoleptiskās īpašības vai kura dēļ tā nevar kļūt kaitīga cilvēku veselībai; šim virsmām jābūt gludām, kā arī viegli tīrāmām un dezinficējamām;

b) tie jānodrošina ar efektīvām ierīcēm, lai aizsargātu svaigu gaļu no kukaiņiem un putekļiem, un tiem jābūt ūdensnecaurlaidīgiem, lai novērstu šķidrums noplūdi;

c) tie jāaprīko, pārvadājot liemeņus, pusliemeņus vai liemeņu ceturtdaļas, ar korozijas izturīgiem piederumiem gaļas piekārsanai, kuri jāpiestiprina tādā augstumā, lai gaļa nevarētu pieskarties grīdai; šis noteikums neattiecas uz saldētu gaļu higiēniskā iepakojumā.

51. Transporta līdzekļus un tvertnes, kas ir paredzētas svaigas gaļas pārvadāšanai, nekādā gadījumā nedrīkst izmantot dzīvu lopu vai jebkuru ražojumu pārvadāšanai, kas varētu ietekmēt vai sabojāt svaigu gaļu.

52. Vienā transporta līdzekli vai tvertnē vienlaikus ar svaigu gaļu nedrīkst pārvadāt nevienu citu ražojumu. Tajos turklāt nedrīkst pārvadāt kuņģus, ja tie nav plaucēti, un galvas vai pēdas, ja tām nav nodirāta āda vai ja tās nav plaucētas un atspalvotas.

53. Svaigu gaļu nedrīkst pārvadāt netīrā vai nedezinficētā transporta līdzekli vai tvertnē.

54. Liemeņi, pusliemeņi un liemeņu ceturtdaļas, izņemot saldētu gaļu, kas ir iepakota atbilstīgi higiēnas prasībām, pārvadājot vienmēr jāpiekar. Citi gaļas izcirtņi un subprodukti jāpiekar vai jānovieto uz balstiem, ja tie nav iepakoti vai ievietoti pret koroziju izturīgās tvertnēs. Tādiem paliktņiem, iepakojumiem un tvertnēm jāatbilst higiēnas un šīs direktīvas prasībām. Iekšējie subprodukti vienmēr jāpārvadā izturīgos ūdens un tauku necaurlaidīgos iepakojumos, ko drīkst lietot atkārtoti tikai pēc tīrīšanas un dezinfekcijas.

55. Valsts pilnvarotam veterinārārstam pirms nosūtīšanas jānodrošina, lai transporta līdzekli vai tvertnes un iekraušanas apstākļi atbilstu šajā nodaļā izklāstītām higiēnas prasībām.

C PIELIKUMS

PARAUGS

VESELĪBAS SERTIFIKĀTA

svaigai gaļai ⁽¹⁾ ko paredzēta sūtīt uz .....

(EEK dalībvalsts nosaukums)

Nr. .... (2)

Eksportētājvalsts .....

Ministrija .....

Departaments .....

Standarts .....

I. Gaļas identifikācija:

Gaļa .....
(dzīvnieka suga)

Izcirtņu raksturojums .....

Iepakojuma raksturojums .....

Izcirtņu vai iepakojumu skaits .....

Tīrsvars .....

II. Gaļas izcelsme:

Apstiprinātās(-o) kautuves(-vju) adrese (-es) un veterinārā apstiprinājuma numurs(-i)
.....

Apstiprināta(-u) gaļas sadalīšanas uzņēmuma(-u) adrese(s) un veterinārā apstiprinājuma numurs(-i)
.....

III. Gaļas galamērķis:

Gaļu nosūtītis: .....
(iekraušanas vieta)

līdz: .....
(galamērķa valsts un vieta)

ar šādiem transporta līdzekļiem ⁽³⁾ .....

Nosūtītāja vārds un adrese .....

Saņēmēja vārds un adrese .....

⁽¹⁾ Svaiga gaļa: saskaņā ar Direktīvu par sanitārās un veterinārās pārbaudes jautājumiem, importējot liellopus, cūkas un svaigu gaļu no trešām valstīm, visas daļas – no mājas govīm, cūkām, aitām un kazām un nepārnadžiem – ir derīgas lietošanai uzturā un nav konservētas nekādā procesā; tomēr atdzesētu un saldētu gaļu uzskata par svaigu gaļu.

⁽²⁾ Pēc izvēles.

⁽³⁾ Dzelzceļa vagoniem un kravas mašīnām jānorāda reģistrācijas numurs, un lidmašīnām reisa numurs.

IV. Veselības apliecība

Es, apakšā parakstījies, valsts pilnvarots veterinārārsts, apliecinu, ka:

- (a) — iepriekš aprakstītā gaļa ⁽¹⁾,
  - marķējumam, kas piestiprināts iepriekš aprakstītajai gaļai ⁽¹⁾, ir zīmogs, nolūkā apstiprināt ⁽¹⁾ ka gaļa pilnībā iegūta dzīvniekiem, kas ir nokauti apstiprinātās kautuvēs;
- (b) tā ir atzīta par derīgu lietošanai pārtikā pēc veselības pārbaudes, kura veikta saskaņā ar Direktīvu par veselības problēmām, kas ietekmē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar svaigu gaļu;
- (c) tā ir sadalīta apstiprinātā gaļas sadalīšanas uzņēmumā ⁽¹⁾;
- (d) tai ir/nav veikta trihinoskopiskā pārbaude ⁽¹⁾;
- (e) transporta līdzekļi un tvertnes, kā arī šā sūtījuma iekraušanas nosacījumi atbilst higiēnas prasībām, kas noteiktas minētajā direktīvā.

(vieta) ..... (datums) .....

.....
Valsts pilnvarota veterinārārsta paraksts

⁽¹⁾ Nevajadzīgo svītrot.

D PIELIKUMS

IMPORTA PĀRBAUDES SERTIFIKĀTS
svaigai gaļai, kas ievesta no trešām valstīm

Dalībvalsts, kurā importa pārbaude veikta .....

Kontroles punkts .....

Gaļas veids .....

Iepakojums .....

Liemeņu skaits .....

Pusliemeņu skaits .....

Liemeņu ceturtdaļu vai iepakojumu skaits .....

Tīrsvars .....

Izcelsmes valsts, kas nav dalībvalsts .....

Es, apakšā parakstījies, valsts pilnvarots veterinārārsts apstiprinu, ka šajā apliecībā aprakstītā gaļa ir pārbaudīta tālāknosūtīšanas laikā.

(Vieta un datums)

(.....)

Valsts pilnvarots veterinārārsts

(.....)

_____